

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Quart període

Sèrie C - Número 343
20 de febrer de 2014

Comissió d'Interior

Presidència de l'Excm. Sr. Celestino Corbacho i Chaves

Sessió núm. 14

SUMARI

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença
acumulades (tram. 354-00232/10, 354-00235/10, 354-00239/10, 354-00246/10 i 356-00598/10) p. 5

Sol·licitud de compareixença
d'una representació del Sindicat de Comandaments de Mossos d'Esquadra perquè analitzi l'impacte de les retallades en el Cos de Mossos d'Esquadra (tram. 356-00594/10) p. 7

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença
acumulades relatives a l'escorcoll policial del Centre Social Can Vies, al barri de Sants de Barcelona, el 29 de gener de 2014 (tram. 354-00236/10, 356-00589/10, 356-00590/10 i 356-00591/10) p. 8

Compareixença
d'una representació de la Secció Sindical d'Emergències de la Coordinadora Obrera i Sindical per a valorar la situació actual del Cos de Bombers i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00534/10) (decaiguda) p. 10

Compareixença
d'una representació de la secció de bombers de la Unió General de Treballadors per a valorar la situació actual del cos i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00532/10) p. 11

Compareixença
d'una representació de l'Agrupació de Bombers de Comissions Obreres per a valorar la situació actual del cos i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00531/10) p. 13

Compareixença
d'una representació de la secció de bombers de la Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració de Catalunya per a valorar la situació actual del cos i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00533/10) p. 17

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 14

La sessió s'obre a les deu del matí i nou minuts. Presideix Celestino Corbacho i Chaves, acompanyat del secretari, Josep Cosconera Carabassa. Assisteix la Mesa el lletrat Francesc Pau i Vall.

Hi són presents els diputats Mireia Canals i Botines, Xavier Crespo i Llobet, Ferran Falcó i Isern, Àlex Moga i Vidal, Joan Morell i Comas, Joan Recasens i Guinot, Elena Ribera i Garijo i Montserrat Ribera i Puig, pel G. P. de Convergència i Unió; Gemma Calvet i Barot, Marc Sanglas i Alcantarilla i Roger Torrent i Ramió, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Òscar Ordeig i Molist i Ferran Pedret i Santos, pel G. P. Socialista; Pere Calbó i Roca, Dolors López Aguilar i Sergio Santamaría Santigosa, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; David Companyon i Costa i Josep Vendrell Gardeñes, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Matías Alonso Ruiz, pel G. P. de Ciutadans, i David Fernández i Ramos, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió el responsable de la secció de bombers de la Unió General de Treballadors, Antonio del Río González; el tècnic de la Unió General de Treballadors Jordi Marquès Perarnau; el responsable de l'Agrupació de Bombers de Comissions Obreres, Jaume Martí i Carbó, i el delegat de la secció de bombers de la Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració de Catalunya, Jaume Navarro Mena.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre els canvis organitzatius que ha comportat el tancament de sales de comandament dels Mossos d'Esquadra (tram. 354-00232/10). Jaume Bosch i Mestres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre el canvi de model del Cos de Bombers de la Generalitat (tram. 354-00235/10). David Companyon i Costa, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre el comís de material durant l'escorcoll policial de Can Vies, al barri de Sants de Barcelona, el 29 de gener de 2014 (tram. 354-00236/10). Grup Mixt. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre les circumstàncies de l'actuació policial a Can Vies, a Barcelona, el 29 de gener de 2014 (tram. 354-00239/10). Jaume Bosch i Mestres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

5. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Interior amb el conseller d'Interior sobre el material antiavalots i sobre els cursos de formació dels Mossos d'Esquadra (tram. 354-00246/10). Jaume Bosch i Mestres, del

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

6. Sol·licitud de compareixença del director general de la Policia davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre el comís i l'ús policial d'un arxiu periodístic i material propietat d'entitats culturals en l'escorcoll del Centre Social Can Vies (tram. 356-00589/10). Grup Mixt. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença de Manel Castellví, comissari general d'Informació, davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre el comís i l'ús policial d'un arxiu periodístic i material propietat d'entitats culturals en l'escorcoll del Centre Social Can Vies (tram. 356-00590/10). Grup Mixt. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de Ferran Aguiló, representant d'Entitats Santsenques, davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre el comís i l'ús policial d'un arxiu periodístic i material propietat d'entitats culturals en l'escorcoll del Centre Social Can Vies (tram. 356-00591/10). Grup Mixt. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Sindicat de Comandaments de Mossos d'Esquadra davant la Comissió d'Interior perquè analitzi l'impacte de les retallades en el Cos de Mossos d'Esquadra (tram. 356-00594/10). Matías Alonso Ruiz, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença de la directora de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya davant la Comissió d'Interior perquè informi sobre els cursos impartits amb relació a l'ús de materials antiavalots (tram. 356-00598/10). Jaume Bosch i Mestres, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Compareixença d'una representació de l'Agrupació de Bombers de Comissions Obreres davant la Comissió d'Interior per a valorar la situació actual del cos i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00531/10). Comissió d'Interior. Compareixença.

12. Compareixença d'una representació de la secció de bombers de la Unió General de Treballadors davant la Comissió d'Interior per a valorar la situació actual del cos i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00532/10). Comissió d'Interior. Compareixença.

13. Compareixença d'una representació de la secció de bombers de la Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració de Catalunya davant la Comissió d'Interior per a valorar la situació actual del cos i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00533/10). Comissió d'Interior. Compareixença.

14. Compareixença d'una representació de la Secció Sindical d'Emergències de la Coordinadora Obrera i Sindical davant la Comissió d'Interior per a valorar la situació actual del Cos de Bombers i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00534/10). Comissió d'Interior. Compareixença.

El president

Comencem la sessió de la Comissió d'Interior.

Abans de res, hi ha una proposta d'ampliació de l'ordre del dia per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, que crec que ara en aquests moments s'està repartint, i en tot cas li dono la paraula al diputat senyor David Companyon perquè l'expliqui breument, i si hi estiguessin d'acord hi inclouríem aquests dos punts, que ja han estat entrats per registre formalment dins de la comissió, però que l'ordre del dia ja s'havia tramès.

Senyor Companyon.

David Companyon i Costa

Gràcies, president. Bé, molt breument. La proposta és de compareixença a la Comissió d'Interior del senyor Ramon Parés, el director general de Prevenció i Extinció d'Incendis, i del senyor Albert Ballesta, director de Serveis Territorials del Departament d'Interior a Girona, amb relació a la idoneïtat del canvi de la seu de la Regió d'Emergències de Girona. La proposta seria la compareixença d'aquests dos càrrecs del Govern a fi que expliquin a la Comissió d'Interior els motius i la idoneïtat d'aquest canvi. La proposta és que pugui entrar dintre de l'ordre del dia i no esperar la propera Comissió d'Interior.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé, gràcies. La diputada senyora Elena Ribes... Ribera, perdó.

Elena Ribera i Garijo

Gràcies. No passa res, president. Gràcies. Doncs, a nosaltres ens sap molt greu, perquè no és el nostre tarannà d'oposar-nos al fet que entrin peticions, però sí que en aquest cas ens hi hem d'oposar perquè el titular portaveu de la comissió no pot assistir per un tema de salut, i evidentment jo no domino prou aquest tema per poder posicionar avui el grup aquí.

El president

Bé. Alguna intervenció més sobre aquesta proposta? El senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyor president. Molt ràpidament. Nosaltres..., manifestar que estaríem disposats a votar favorablement tant la incorporació com la sol·licitud de compareixença al respecte. Ens sembla que és una qüestió important per poder-la analitzar. Al que sí que apel·laríem és a la cortesia parlamentària d'intentar que aquest tipus de peticions, si es poden preveure, saber-ho hores abans i no trobar-nos-les aquí just ara en començar, de premsa i corrent, perquè hi han coses que requereixen una certa anàlisi. Malgrat tot això, i aquesta apel·lació a la cortesia parlamentària, nosal-

tres estem disposats a votar favorablement tant el fet que s'incorpori en l'ordre del dia d'avui com el fet que compareguin les persones sol·licitades.

Gràcies, senyor president.

El president

Gemma Calvet.

Gemma Calvet i Barot

Sí. Atenent el motiu pel qual la posició de Convergència i Unió no pot ser avui posada sobre la taula tenint en compte que hi ha una malaltia del seu portaveu, tenint en compte també que s'ha plantejat de forma sobrevinguda i no entenem per què no pel canal ordinari, i a més perquè avui hi ha una important compareixença dels sindicats de bombers i, per tant, volem valorar també el contingut d'aquesta compareixença, nosaltres avui sol·licitem de forma expressa que no es procedeixi a sotmetre a votació aquesta proposta, sinó que es demori aquesta votació per inserir-la en l'ordre del dia de la propera convocatòria.

Gràcies.

El president

Molt bé. Bé, el motiu pel qual... Senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Des del Grup Parlamentari Socialista ens sembla que l'explicació que ha donat el portaveu del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa és suficient, és suficientment clara i, per tant, malgrat que convenim que fóra bo que els portaveus poguéssim conèixer aquestes sol·licituds que es fan amb una mica més d'antelació, no tenim absolutament cap obstacle ni perquè s'incorpori a l'ordre del dia ni per votar favorablement la compareixença.

El president

Molt bé. El motiu concret és que, a veure, un grup parlamentari demana l'ampliació de l'ordre del dia; està en el seu dret. Les propostes... Una altra cosa és que la comissió consideri i entengui que l'ordre del dia és el que està establert i per al qual ha estat convocada..., i no procedeix l'ampliació de l'ordre del dia. A partir d'aquest moment les propostes, en la mesura que estan entrades en registre, continuarien el seu procediment, i en la propera sessió lògicament formarien part de l'ordre del dia. Però ara l'únic que votaríem..., no seria la proposta, sinó si estem d'acord o no amb l'ampliació de l'ordre del dia. D'acord? (Pausa.)

Vots a favor de l'ampliació de l'ordre del dia?

Vots en contra?

Per tant, per 9 vots a favor i 11 en contra i cap abstenció queda rebutjada la proposta d'ampliació de l'ordre del dia.

En conseqüència, la comissió se substanciarà d'acord amb l'ordre del dia que teniu establert.

Bé, abans que res, el que demanaria –si fos possible– al Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i també després al Grup Mixt és que en una..., i després lògicament al Grup de Ciutadans, que amb una sola intervenció el més breu possible argumentin els motius pels quals demanen aquestes compareixences. El Grup d'Iniciativa per Catalunya... Perquè és difícil agrupar-les; per tant, segurament les haurem de votar, llevat que el grup parlamentari proposant en retiri alguna.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

acumulades (tram. 354-00232/10, 354-00235/10, 354-00239/10, 354-00246/10 i 356-00598/10)

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya proposa..., hi ha la número 1, la número 2, la número 4, la número 5 i la número 10. El Grup de Ciutadans té la número 9 i el Grup Mixt la 8, la 7, la 6 i la 3.

En ares de l'agilitat de la comissió i atès que després s'han de produir les compareixences dels bombers –dels sindicats de bombers–, doncs, jo demanaria que, senyor David Companyon, ens expliqui breument...

David Companyon i Costa

Veig difícil d'agrupar-les totes en una sola intervenció. La primera fa referència al tancament de la sala de comandament de la Seu d'Urgell; la segona per part nostra fa referència a la compareixença del conseller sobre el canvi de model del Cos de Bombers –per tant, té un caràcter substantivament diferent–; la tercera fa referència al material antiavalots –i per tant també és diferent naturalment de la de la Seu d'Urgell i de la del Cos de Bombers–, i la darrera fa referència a la intervenció al voltant del tancament i el dispositiu del Cos de Mossos d'Esquadra en l'escorcoll del centre de Can Vies. Entenc que, com sí que hi han diferents propostes de compareixença al voltant de l'escorcoll i de l'actuació i el dispositiu del Cos de Mossos d'Esquadra d'un altre grup –encara que no hi és–, de Can Vies, sí que potser es podrien fer conjuntament, però...

El president

Bé, però com que el grup proposant encara no hi és, doncs, en fi, farem la votació ara; millor dit: donaré les paraules i després les votacions de les seves propostes, i suposo que després la votació amb la intervenció del Grup Mixt. En la que fa referència..., que hi ha coincidència, doncs, suposo que també hi haurà coincidència de vot.

La senyora Gemma Calvet, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Gemma Calvet i Barot

El posicionament és comú?

El president

El posicionament hauria de ser punt per punt, no?

Gemma Calvet i Barot

Punt per punt. Doncs, aleshores, sobre el punt 1 nosaltres entenem que el conseller ha de donar explicacions respecte als canvis organitzatius, que han sigut diversos i que no sabem si estan o no estan ja en el pla de canvis totalment realitzats. Per això voldríem saber, la portaveu de Convergència i Unió, al respecte, què ha de dir sobre aquest aspecte.

En el punt 2 i en el punt 3 votariem afirmativament. Entenem que tota la qüestió vinculada a l'escorcoll i a l'operatiu policial de Can Vies ha de ser objecte d'explicació parlamentària, i entenem que la persona adequada –i incloem aquí també el punt 4– per fer aquesta explicació ha de ser el titular del departament, el conseller d'Interior. Per tant, aquí votariem afirmativament, fent-nos ressò també de la pregunta que va formular el portaveu Oriol Amorós en el darrer Ple sobre aquests esdeveniments.

Pel que fa a la resta de sol·licituds vinculades a Can Vies, votariem també afirmativament el punt 8, perquè entenem que les entitats de Sants han de poder venir a expressar i a informar sobre l'impacte que des del punt de vista comunitari i cultural ha tingut aquesta operació; més enllà del mateix centre social, també en el funcionament de les mateixes entitats.

I respecte del punt 5, sobre el tema de l'informe del material antiavalots, nosaltres reiterem la posició que ja hem tingut aquí en aquesta comissió en diverses ocasions, i és que després del treball que es va fer a la Comissió d'Estudi de Models de Seguretat i Ordre Públic, amb la transcendència tant pel que fa al contingut com als consensos als quals es va arribar sobre els punts d'acord en les conclusions, un dels punts d'acord és que s'ha d'emetre un informe a aquest Parlament sobre aquests canvis i sobre tot el pla de formació que està vinculat a aquesta comissió d'estudi, i per tant volem, per rigor i per coherència, atènyer-nos al termini que aquestes conclusions ofereixen i que garanteixen que el departament està fent feina.

Per tant, el que volem és que es faci per la via de l'informe oficial que està acordat a la comissió, i que a més a més això es traslladi al Parlament, en el marc d'aquesta comissió, dins del termini parlamentari per complir aquestes conclusions.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Doncs també per, diguem-ne, fer un posicionament conjunt respecte a totes les sol·licituds de sessions informatives que hi ha a l'ordre del dia.

El Grup Parlamentari Socialista anuncia d'entrada que votarà favorablement a totes elles, per diferents motius..., que és, diguem-ne, fins a cert punt, complex resumir-ho en una sola intervenció. Entenem que des del punt de vista de l'anàlisi del que estan significat els canvis respecte a les sales de comandament dels Mossos d'Esquadra, doncs, és necessari que aquesta comissió i aquest Parlament rebin informació de primera mà.

També creiem absolutament imprescindible que vingui el conseller d'Interior a parlar-nos del model del Cos de Bombers de la Generalitat; entenem que, a més, és quelcom que ara mateix està essent fruit d'un debat públic intens. També ens sembla que hi ha hagut un debat social important al voltant de l'actuació policial pel que fa al centre social de Can Vies i, per tant, ens sembla bo que puguin comparèixer aquí tant responsables públics com entitats veïnals i entitats del barri, per donar informació a aquest Parlament perquè es pugui formar la seva opinió respecte a aquestes actuacions.

I també ens sembla que, malgrat que hi hagi hagut una Comissió d'Estudi sobre els Models de Seguretat i Ordre Públic en Esdeveniments de Masses i l'Ús de Material Antiavalots, és bo que se'n vingui a explicar quina formació reben i quin ús s'està fent de noves eines que estem veient aparèixer en els carrers i en diverses protestes, simplement perquè aquest Parlament pugui tenir informació completa sobre quins són els criteris que guien les decisions dels responsables policials i polítics respecte a l'ús d'aquestes eines.

I deixaria aquí la intervenció, però la qüestió és que votarem favorablement a totes.

Gràcies.

El president

Molt bé, gràcies. Atès que, en definitiva, a les intervencions dels portaveus ja s'hi han referit –no a les que havia proposat el senyor David Companyon, sinó a totes elles–, no modificarem..., vull dir que els demanaré després, tant al portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans com al del Grup Mixt, a l'hora de plantejar també la seva proposta, que la facin en aquest torn i que es posicionin sobre la resta, eh? Per no tornar una altra vegada a...

Senyor Pere Calbó, per pronunciar-se ja, per tant, respecte de totes elles.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, president. Respecte de la primera sol·licitud de compareixença amb relació al tancament de les sales de comandament, entenem que és una qüestió greu i que, per tant, cal que hi hagi una explicació per part del conseller d'Interior.

Respecte a la compareixença del conseller envers el canvi de model del Cos de Bombers, aquesta és una qüestió que en aquest Parlament el conseller ha apuntat d'una forma molt succinta i crec que requereix una anàlisi molt més profunda, i sobretot explicar-nos quin

és el model cap a on vol anar el Departament d'Interior en aquesta matèria. I, per tant, nosaltres la votarem favorablement.

Sobre les diferents compareixences amb motiu de l'actuació policial a Can Vies, nosaltres..., diverses qüestions. En primer lloc, nosaltres no posem en dubte en cap cas l'actuació dels Mossos d'Esquadra, que és una actuació que recordem que es produeix en virtut d'un mandat judicial i, per tant, seguint les instruccions de l'autoritat judicial, però entenem que la millor manera és explicar les coses i ser transparent en aquest àmbit.

I, per tant, nosaltres votarem favorablement tant la sol·licitud del conseller d'Interior, de compareixença, com la del director general, que també pot aportar aspectes més concrets sobre l'operatiu d'aquell dia.

En el que nosaltres no estem d'acord, atès que donem suport a la compareixença del conseller i del director general..., que comparegui el comissari, que es demana en el punt..., ara no sé si és el 6 o el 7, eh?

Dit això, nosaltres tampoc votarem favorablement..., no el votarem, el punt 8, perquè entenem que la primera tasca que ens correspon ara és fer una anàlisi i tindre un coneixement i una valoració del que va ser l'actuació per part del Govern de la Generalitat. I, per tant, en aquest àmbit centrarem la nostra activitat de control del Govern de la Generalitat.

Respecte als punts 5 i 10, que fan referència sobretot a la utilització del nou material antiavalots i sobre els cursos de formació al respecte, nosaltres els votarem favorablement. Nosaltres hem de recordar que en una pregunta oral en el Ple vam demanar una primera valoració al conseller d'Interior sobre la utilització del canó de so concretament, i la resposta va ser el silenci. I, per tant, nosaltres creiem que no és admissible aquesta actitud i, per tant, nosaltres votarem favorablement la sol·licitud de compareixença en aquests dos àmbits.

Respecte a la sol·licitud del Grup Parlamentari de Ciutadans, on es demana també la compareixença del Sindicat de Comandaments de Mossos, entenem que és un complement del que ja vam..., de les diferents compareixences de sindicats representatius del Cos de Mossos d'Esquadra que ja es va produir, i entenem que també és una visió que enriqueix i que complementa, doncs, la visió que podem tindre del cos. I, per tant, nosaltres també la votarem favorablement.

I aquest serà, en el sentit expressat, el posicionament de vot que mantindrà el Grup Popular.

El president

Senyor David Companyon. *(Veus de fons.)* Senyor David Companyon, ara li dono la paraula, però no perquè expliqui les seves, eh?, perquè les seves ja les ha explicat al principi, sinó perquè es posi sobre la de Ciutadans i...

David Companyon i Costa

President, jo no m'he posicionat sobre les meves. Entenia que...

El president

Home, se suposa que si les proposa hi està a favor, però bé...

David Companyon i Costa

Home, ja, sí...

El president

Però vull dir que... Va, si vol fer alguna..., però que no m'obri debat; en el sentit que ha fet una exposició respecte d'explicar el motiu pel qual les presentava, però en canvi ara jo li dono la paraula per si vol vostè dir alguna cosa, però sobretot perquè es posicioni respecte de les del Grup Parlamentari de Ciutadans i del Grup Mixt. Té la paraula.

David Companyon i Costa

Bé, segueixo... Ho sento, eh?, però segueixo sense entendre-ho. Perquè no he pogut explicar per què demanàvem aquestes compareixences, en la meua primera intervenció. Com a mínim... Era sobre una altra cosa, sobre la qual jo he intervingut.

Bé, sí que m'agradaria comentar, sobre la primera, que a més s'ha produït una moció a l'Ajuntament de la Seu d'Urgell al voltant del tancament de la sala de comandaments de Mossos d'Esquadra del Pirineu, i entenem que és més rellevant encara i necessària la compareixença del conseller d'Interior al respecte.

Votarem a favor de totes les compareixences al voltant del desallotjament de Can Vies. Ahir vam tenir, a més, un altre desallotjament –en aquest cas, a La Carboneria–, en el qual va haver un desplegament que guarda una certa relació amb el que va haver-hi al voltant del desallotjament de Can Vies, però que s'assembla més a un estat de setge implantat dintre d'un barri. Han causat una gran inquietud, tant el desallotjament de Can Vies com el de La Carboneria, en els dos barris de Sant Antoni i de Sants, i entenem que és imprescindible la compareixença del conseller d'Interior, al voltant del capteniment que té el Govern sobre les conseqüències i la forma d'actuar els dispositius. Insisteixo en les conseqüències que posteriorment té el fet que hi hagi un desplegament; ahir de més de vint-i-cinc furgonetes en el barri de Sant Antoni amb relació a Can Vies, més de dos-cents operatius de la Brimo.

Per tant, també votarem a favor de totes les propostes de compareixença que formula el grup de la CUP al voltant, i també la que planteja el Grup de Ciutadans. Atès que vam tenir la compareixença dels sindicats de Mossos d'Esquadra, entenem que també fóra bo que la Comissió d'Interior escoltés el sindicat de comandaments que planteja la compareixença del Grup de Ciutadans.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé, moltes gràcies.

Sollicitud de compareixença

d'una representació del Sindicat de Comandaments de Mossos d'Esquadra perquè analitzi l'impacte de les retallades en el Cos de Mossos d'Esquadra (tram. 356-00594/10)

Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Moltes gràcies, president. Primer, per defensar la nostra sollicitud de compareixença de la representació del Sindicat de Comandaments de Mossos d'Esquadra.

Dir que el passat 30 de gener vam tenir la compareixença de gairebé tots els sindicats del cos, i pensem que en aquest cas, quan es tracta de conèixer l'impacte, que ens diguin, al seu parer, quin ha estat l'impacte de les retallades o quin serà l'impacte de les retallades en les funcions del cos, doncs, és molt important que vingui també el sindicat de comandaments, que és una peça clau en el funcionament del cos i en el manteniment de la moral, no? Per tant, és molt important per a nosaltres aquesta compareixença i per això l'hem demanada.

Respecte al nostre posicionament sobre les sollicituds, dir que, respecte al punt 1, és molt important conèixer de primera mà quin serà l'abast dels canvis en el desplegament del cos. Per tant, hi votarem favorablement. També respecte a la sollicitud de compareixença del conseller d'Interior respecte al canvi de model del Cos de Bombers de la Generalitat.

També respecte a la sollicitud que es fa del comís durant l'escorcoll policial a Can Vies. I això pensem que és molt important, perquè aquesta va ser una actuació policial que es va produir sota control judicial. I s'està parlant de desallotjament, però més aviat el que va ser és un escorcoll, derivat també d'una ordre judicial que venia lligada a uns successos violents previs. Però en tot cas pensem que la transparència ha de predominar i, per tant, pel que fa als responsables polítics, és bo que vinguin i ens informin. Per tant, hi votarem favorablement; en tot el que fa referència a sollicituds de compareixença de l'escorcoll policial de Can Vies hi votarem favorablement, excepte pel que fa a la sollicitud de compareixença del comandament policial, del comissari general d'Informació, que en aquest cas la seva actuació vindria derivada també per aquest ordenament judicial i, per tant, creiem que n'hi ha prou que siguin els responsables polítics els que ens expliquin quin ha estat l'abast d'aquesta actuació.

I pel que fa a la compareixença de la directora de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, pensem que és més que adient, perquè està en el centre del debat en aquests mesos, precisament, tot el que té a veure amb el canvi de model de l'ús de materials antiavalots; per tant, també hi votarem favorablement.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

acumulades relatives a l'escorcoll policial del Centre Social Can Vies, al barri de Sants de Barcelona, el 29 de gener de 2014 (tram. 354-00236/10, 356-00589/10, 356-00590/10 i 356-00591/10)

Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el diputat senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Gràcies. Bon dia. Moltes gràcies a tots. Per posicionar, primer, la CUP respecte a totes les sol·licituds.

Votarem a favor de totes: de les sales de comandament, del tancament, dels canvis en el Cos de Bombers –dels que puguin augurar un canvi de model–, de les dues compareixences, de la compareixença que proposa el Grup de Ciutadans, del Sindicat de Comandaments de Mossos d'Esquadra, i també de la que es proposa de la directora de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya; sense cap problema i com és habitual, que sempre votem a favor de les compareixences quan tenen òbviament el sentit d'ampliar i reflexionar sobre temes de rabiüda actualitat.

I, finalment, òbviament per defensar la pròpia sol·licitud de compareixença. Nosaltres pensem que les quatre compareixences que hem sol·licitat són importants. No volem sentir només una versió –ja hem sentit la versió del conseller d'Interior, està prou amplificada als mitjans de comunicació, als diaris–, també volem sentir aquells que han patit des d'una perspectiva el que va passar al barri de Sants el 29 de gener.

Les entitats que es proposen representen el sentir majoritari del teixit comunitari de Sants. Estem parlant de totes les associacions de veïns i veïnes, des de la Bordeta fins al Centre Social de Sants, fins a Brasil-Badal, entre d'altres, fins a Can Batlló, que es van quedar indignades del que efectivament, com ha dit el senyor Alonso, no va ser un desallotjament, va ser un escorcoll. Però un escorcoll..., si formalment tenia, com s'ha dit, manament judicial, caldria ser sincers i dir que el manament judicial el demana la divisió d'Informació. És a dir, no és una investigació judicial; òbviament hi ha unes funcions de policia, eh?, que fan mínima informació prèvia, i una policia que demana precisament als Mossos un escorcoll, segurament des d'un punt de vista processal qüestionable, l'ordre; tot és qüestionable, però òbviament és amb manament judicial. Si haguessin trucat al moviment veïnal –ho hem dit– s'haurien deixat les claus per obrir les portes.

I hi ha un factor que no té res a veure ni amb la investigació policial ni amb la investigació judicial en curs, que és: per què s'immobilitza durant onze hores sis persones que no tenen res a veure amb els fets investigats? És a dir, les persones que viuen a la casa. No les sis persones que estaven detingudes el dia anterior, sinó els sis inquilins d'una casa que fa aquestes funcions. Això és un fet greu, és una vulneració de drets fonamentals.

Quin sentit té per a la investigació judicial o policial emportar-se l'arxiu històric del diari del barri, *La Burxa*, que són quinze anys de material informàtic? I aquí entra el senyor Castellví, que és el màxim responsable de la divisió d'Informació. Nosaltres volem conèixer com funciona la divisió d'Informació; què en fa, quan arriben uns ordinadors, també, personals –de les sis persones que dormen a Can Vies que no tenen res a veure amb els fets investigats–, de targetes de càmera..., quan s'emporten aquesta informació, quin tipus d'ús se li dona i quin tipus de procés. Amb Manel Prat, òbviament, perquè és el director general de la Policia.

I també tenim el dubte –ho vam dir–..., que si no saben obrir portes, no fa falta que tirin parets. I això es pot comprovar a la xarxa –la premsa ho ha publicat–: el «boquet» intern que en un centre social, cultural –ocupat, com és sabut, i nosaltres ho hem dit sempre–..., fa quinze anys que té moltíssima legitimitat social i que és l'espai social de gent gran, de col·les culturals, dels bastoners, dels castellers, d'espais de dissidència social i política. Com és possible que es tiri una paret? I qui paga unes despeses que, només amb les portes –d'un edifici que a més és històric– té un cost ja només en fusteria de 4.500 euros? Això també estava al manament judicial, fer unes destrosses...? O sigui, a qui hem de remetre la factura?

I ho volem explicar, perquè penso que és important. La societat és complexa. Ha de parlar, per descomptat, la policia –de fet, les compareixences que tenim nosaltres són tres des de l'àmbit policial i una des de l'àmbit social–, però pensem que és interessant sentir el moviment veïnal; com, a vegades, certs dispositius policials, no?...: un barri pres, la meitat de la Brimo mobilitzada –la meitat de la Brimo mobilitzada– per un escorcoll, hi insisteixo, amb ordre judicial, que, per nosaltres, al nostre parer no requeria aquell desplegament. I per això vam presentar aquesta bateria de sol·licituds.

Res més, president.

Gràcies.

El president

Molt bé, gràcies. Finalment té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la diputada senyora Elena Ribera.

Elena Ribera i Garijo

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bon dia als companys diputats. Bon dia als companys bombers que ens acompanyen; a tots, benvinguts a aquesta comissió, i fer-vos arribar les nostres mostres d'estima.

Per posicionar-nos al respecte de les sol·licituds de sessions informatives, i seguint l'ordre i procurant la brevetat que al president li agrada, començaríem per ordre.

En el número 1, que és la sol·licitud de sessió informativa de la comissió respecte del conseller sobre els canvis organitzatius que ha comportat el tancament

de les sales de comandament dels Mossos d'Esquadra, que ho demana el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, doncs, votarem que no perquè entenem, per un principi d'eficiència, eficàcia, que sempre caracteritza aquest grup parlamentari, que..., aprofitar que el conseller vindrà el dia 20 març, i segons tenim entès ja hi han preguntes al respecte i podrà informar complidament sobre aquests extrems i els que es vulguin plantejar, ja que el conseller mai es nega a contestar les preguntes que es formulen; algunes que ja estan ben formulades i unes altres no tant, però que mai eludeix una resposta al respecte i en concret sobre el que se li demana.

Respecte de les sol·licituds de sessió..., la número 2, de la compareixença del conseller sobre el canvi de model del Cos de Bombers de la Generalitat, dir que ens hi posicionarem a favor, que hi votarem que sí. Entenem que està bé que el conseller expliqui, quan puga haver-hi inquietud, sobretot per dissipar els dubtes que puga haver-hi respecte del que plantegen com un canvi de model; que a nosaltres com a grup parlamentari no ens consta, però ja en tot cas vindrà el conseller i explicarà el que cregui oportú i amb més coneixement de causa.

Respecte dels punts números 3, 4..., 3 i 4, que són del mateix –sol·licitud de sessió informativa del conseller sobre les circumstàncies de l'actuació policial a Can Vies–, doncs, nosaltres –començo per la conclusió– ens abstindrem. Per què ens abstindrem? Doncs, perquè per una banda votaríem que no al fet que vingués el conseller ja que entenem que va explicar oportunament el que fa al cas en el passat plenari, quan dos grups parlamentaris –Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya..., perdó, el Grup Mixt– van demanar... –no, Ciutadans, perdona; ho he dit bé, no? Dani, disculpa'm–, van demanar informació al voltant d'aquest tema. Com sembla que no va quedar molt clara, pel que avui torno a escoltar aquí, tornaré a repetir –no va quedar clara no perquè no ho diguéss clar el conseller, sinó perquè alguns sembla que no ho volen entendre– exactament les paraules que ell va dir en una de les intervencions, en la primera; en la segona ho va ampliar. Me quedo amb la primera que ja era prou succinta.

Diu, el conseller... Bé, ara ho... El que va dir en definitiva, i ja que ho volia fer textualment... Ja l'he trobat. Diu: «Per tant, en compliment d'aquesta ordre judicial» –això és a la primera pregunta que va fer Esquerra Republicana. «En compliment d'aquesta ordre judicial» –hi havia una ordre judicial– «el que es va fer és accedir, doncs, al centre de Can Vies per agafar aquelles proves que la judicatura considerava pertinents.» Això és el final de la primera part. I la primera part començava dient: «El dia 12 d'octubre, un grup de dotze, quinze persones, sortides precisament del centre de Can Vies –algunes d'elles amb el rostre ocult, doncs–, varen accedir a la cruïlla entre la plaça de Joan Corrades i el carrer Farell, i varen agredir vuit persones que procedien, molt probablement» –no, sense «molt probablement»– «de la manifestació que s'havia fet a dalt de Montjuïc, a la plaça de sant Jordi, de signe ultradretà. I aquestes persones, sortides de

Can Vies, van fer un conjunt d'agressions, de manera que hi va haver fins a quatre víctimes de diferent naturalesa que van requerir assistència mèdica. Alguns dels testimonis han declarat en el seu moment davant la policia que això s'havia fet als crits de “Fatxes de merda, us volem matar”, etc. A resultes d'aquests fets violents, es va posar en coneixement del jutjat, es van obrir diligències –això es porta des del jutjat número 19 de Barcelona–, i en el decurs d'aquesta investigació i amb aquesta autorització judicial s'entra a Can Vies; això es fa amb la presència de l'autoritat judicial, amb el lletrat de les parts. I, per tant, estem en el decurs d'una investigació judicial on s'han seguit els criteris de proporcionalitat i de raonabilitat que han de portar aquest tipus d'operatius.»

El conseller va donar aquesta explicació. Nosaltres creiem que amb això hauria de ser suficient, si no és que hi ha aquí algun altre ànim que no sigui el d'aclarir els fets. Creiem que ja està prou complert, i també aquesta és la nostra explicació, que no vol posar nervis el president i volem escurçar –al president de la comissió. I, per tant, en aquests dos punts ens abstindrem. Amb la qual cosa, veient ja que els altres s'han posicionat, entenem que el conseller vindrà, la qual cosa cosa tampoc ens sap greu. Encara que la nostra posició fos contrària, en ares de la transparència i de la democràcia ho acceptarem també.

Respecte del número 5, sobre el material antiavalots –i el lligo amb el número 10–, votarem que no, perquè entenem que estem dintre de l'informe de compliment del resultat de la comissió CEMSOPUM, i estem dintre de termini; per tant, ja es donarà informe complert abans que acabi el termini legal.

I respecte de la resta de sol·licituds, també, que són de signe diferent –les que demanen el director general de la Policia o el comissari general–, perquè si ve el conseller, doncs, ja donarà complida informació; també hi votarem que no.

I respecte de l'impacte de les retallades votarem que no també, perquè ja van venir els sindicats a la comissió del dia 30 de gener per valorar l'impacte que aquestes havien tingut.

Moltes gràcies, president, per la seva paciència.

El president

Molt bé, moltes gràcies.

Anem directament ja a la votació punt per punt.

Vots a favor del punt número 1 de l'ordre del dia?

Vots en contra?

Abstencions?

Per 10 vots a favor, 11 en contra, queda rebutjat el punt número 1.

Punt número 2.

Vots a favor?

Per unanimitat, queda aprovat.

Passem al número 3.

Vots a favor del número 3?

Vots en contra?

Abstencions?

Per 13 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions queda aprovat el número 3. (*Veus de fons.*) Vuit, perdó. Per 13 a favor, 8 abstencions i cap en contra queda aprovat el número 3.

Número 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots en contra?

Per tant, el mateix: per 13 vots a favor, 8 abstencions i cap en contra queda aprovat el número 4. D'acord? (*Pausa.*)

Número 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Per 11 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció... (*Veus de fons.*) No? (*Veus de fons.*) Per 11 vots a favor... (*Veus de fons.*) Per 11 vots en contra, 8 a favor i cap abstenció, queda rebutjat el punt número 5.

Punt número 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per 8 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció queda rebutjat el número 6.

Número 7. (*Veus de fons.*) A veure, m'ho diu el secretari. (*Veus de fons.*) Escolta, repetim el número 6.

Vots a favor de la proposta número 6?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, per 10 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció queda rebutjat el número 6.

I entenc que en la votació anterior és el mateix resultat, eh? El número 5, que... (*Veus de fons.*) El número 5 serà: 10 vots a favor, 11 en contra, cap abstenció. I, per tant, queda rebutjat també el número 5.

Ara passem a la votació del número 7.

Vots a favor del número 7?

Vots en contra?

(*Veus de fons.*) Perdoneu.

Vots a favor?

A veure, compta. (*Veus de fons.*) D'acord? (*Veus de fons.*) Sis.

Vots en contra?

(*Algú diu: «Quinze!»*)

Vinga, resultat? (*Algú diu: «Sis a quinze.»*) D'acord.

Per 6 vots a favor... A mi m'ha de donar el resultat el secretari. Per 6 vots a favor, 15 en contra, queda rebutjat el número 7.

Passem al número 8.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, per 10 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció queda rebutjat el número 8.

Passem al número 9.

Vots a favor del número 9?

Vots en contra?

Per 10 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció queda rebutjat el número 9.

Passem finalment al número 10.

Vots a favor del número 10?

Vots en contra?

Abstencions?

Per 10 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció queda rebutjat el número 10.

Ara farem un recés de deu minuts, atès que per part dels compareixents ens han demanat que preparéssim..., un powerpoint que volien passar i, per tant, els serveis tècnics ho han de preparar. Deu minuts.

La sessió se suspèn a tres quarts d'onze del matí i quatre minuts i es reprèn a les onze i vuit minuts.

El president

Reprenem la sessió de la comissió en aquest punt de les compareixences.

Aprofitem per saludar també les persones que ens acompanyen en representació de la UGT, de Comissions Obreres, CATAC, membres també del Departament d'Interior, i un invitat per part del Grup de Convergència i Unió, el senyor Ángel Gómez Quintero, que el saludem. Agraïm també la presència dels compareixents.

Compareixença

d'una representació de la Secció Sindical d'Emergències de la Coordinadora Obrera i Sindical per a valorar la situació actual del Cos de Bombers i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00534/10) (decaiguda)

Comunicar-los que se'ns ha comunicat que la compareixença que està en el número 14, d'una representació de la Secció Sindical d'Emergències de la Coordinadora Obrera i Sindical..., no poden comparèixer per motius d'agenda i per motius que els impedeixen poder comparèixer en aquesta sessió.

Compareixença

d'una representació de la secció de bombers de la Unió General de Treballadors per a valorar la situació actual del cos i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00532/10)

Per tant, les compareixences, en lloc de quatre que inicialment formaven part de l'ordre del dia –la número 14 decaurà al no estar presents les persones que haurien de comparèixer–, seran –i per aquest ordre–: en primer lloc parlarà el senyor Antonio del Río González, responsable de la secció de bombers de la Unió General de Treballadors; després el senyor Jaume Martí i Carbó, responsable de l'Agrupació de Bombers de Comissions Obreres, i finalment ho farà..., bé, no, «finalment» no, el tercer serà el senyor Jaume Navarro Mena, delegat de la secció de bombers de la Candidatura Autònoma de Treballadors, i també ho farà el senyor Jordi Marquès Perarnau, tècnic de la UGT, que distribuirà el seu temps –dels deu minuts que cadascú té per fer aquesta compareixença– amb el primer, el senyor Antonio del Río González; deu minuts..., el senyor Antonio del Río en farà cinc i el senyor Jordi Marquès també farà cinc minuts.

Jo els demano, en la mesura del possible, que s'ajustin al temps que inicialment té previst la Mesa, en ares també que després la resta de grups, doncs, lògicament... A la sessió, una vegada vostès hagin fet les seves explicacions, els grups també, per un temps màxim de deu minuts, podran intervenir per fer les preguntes que estimin convenientes, o els aclariments corresponents o les seves opinions, i finalment vostès ja simplement contestaran o respondran a les intervencions que hi hagi hagut per part dels diferents grups parlamentaris, i llevat que hi hagi alguna cosa molt concreta, molt específica, donaríem per acabada aquí la compareixença de vostès.

Per tant, agraint-los novament, en fi, la disposició per comparèixer davant d'aquesta comissió una altra vegada, sense més matèria entrem ja directament a veure aquestes compareixences.

En primer lloc, té la paraula el senyor Antonio del Río per un temps de cinc minuts.

Antonio del Río González (responsable de la secció de bombers de la Unió General de Treballadors)

Bé, voldria aclarir abans que jo faré ús dels meu deu minuts, i si, tenint en compte que el cos havia cedit el seu temps, després té la possibilitat d'intervindre cinc minuts el senyor Jordi Marquès, doncs, li ho agrairíem molt.

El president

A veure, que ens aclarim. El temps és per deu minuts, per a tots igual. La Mesa pot ser una mica flexible, però vostè ha d'entendre també que si a vostè li dono quinze minuts, lògicament hauria de donar quinze minuts també a la resta dels seus companys.

Antonio del Río González

Perfecte.

El president

Per tant, jo... (*David Fernández i Ramos demana per parlar.*) Senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Atès que tenim deu minuts, jo en puc cedir tranquil·lament cinc del nostre grup al compareixent.

El president

Molt bé. Gràcies per la solidaritat. En tot cas, la Mesa sempre s'ha caracteritzat per ser «flexible» –entre cometes– i jo no el tallaré pel fet concret que vostè en lloc de deu minuts en necessiti onze o dotze. Ha de ser una certa referència, eh? Però, en fi, que aquesta referència sigui una mica en igualtat de condicions també amb cadascun dels membres que compareixen. (*David Companyon i Costa demana per parlar.*) Senyor David Companyon.

David Companyon i Costa

No, bé, era... Gràcies, president. Crec que és important, atès que no cada dia els sindicats del Cos de Bombers poden comparèixer, doncs, apellar a la seva flexibilitat. En tot cas, si hi hagués un problema de temps, ens ho podria dir als grups i retallàriem la nostra intervenció perquè el cost total del temps no s'excedeixi del que la Mesa cregui oportú. D'acord?

El president

Molt bé. Bé, no discutirem més sobre procediment perquè llavors al final acabarem consumint més temps en la discussió del procediment que en la compareixença.

Senyor Antonio del Río, té la paraula.

Antonio del Río González

Bon dia a tothom. Gràcies per les mostres de solidaritat de la CUP i del Grup d'Iniciativa - Esquerra.

Diputats, diputades, president de la Mesa, companys de bombers, convidats en general, bon dia a tothom. És de justícia aclarir, abans de començar, que els últims dos anys se'ns ha negat tres vegades la nostra compareixença a la Comissió d'Interior per explicar la situació del cos; les dues últimes vegades gràcies al vot negatiu de Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya. Solament podem entendre aquesta obstinació a impedir que els mateixos treballadors s'expliquin per la por a la veritat i transparència o a les seves mentides i opacitat. Després de no deixar-nos explicar l'incendi de l'Empordà del 2012 ni el 2013 el de Vilopriu, resumir la nostra intervenció en deu minuts és una mica precari i injust. Per això demanem del president i senyories una mica de benevo-

lència en el temps de les nostres intervencions, i més si tenim en compte que no sabem quan serà la propera.

Els compareixents som tots bombers i comandaments en actiu amb llarga trajectòria i experiència en el sector de les emergències; el que menys, porta divuit anys al Cos de Bombers. Volem que quedi clar que avui no som aquí per reclamar millores laborals, ni la paga, ni el 27 per cent de pèrdua retributiva, ni les més de cinquanta hores d'augment de jornada que ens van imposar el 2013. Avui estem aquí exercint la nostra responsabilitat i obligació de denunciar el que creiem que és una situació de risc greu imminent per a la seguretat de la població i dels treballadors.

Segons dades de la direcció general –document 1 que deuen tenir les seves senyories al dossier que hem aportat–, la dotació actual dels bombers és de 2.481 efectius, que el 2014 es veurà afectada per 53 jubilacions, 123 personal a segona activitat i 24 excedències amb reserva de lloc; és a dir, un total de 200 bombers operatius menys. Volem recordar que tant el conseller com el director van dient als mitjans de comunicació que els sindicats mentim amb aquestes dades. Avui aportem el document que ho certifica.

El Govern de la Generalitat no té prevista la incorporació de noves places fins al 2020. Els dos últims mesos de l'any, el 80 per cent dels parcs de Catalunya han estat per sota dels mínims establerts pel mateix departament i fins i tot alguns han hagut de tancar –sense anar més lluny, el parc de Santa Coloma de Gramenet aquest dissabte passat. Posen el Cos de Bombers de la Generalitat en una situació de fallida i de col·lapse estructural que minva la resposta operativa i posa en risc els ciutadans de Catalunya i els mateixos treballadors. Almenys deu ajuntaments han manifestat aquestes queixes mitjançant plens municipals; reclamacions directes al Govern. Aportem el document del dossier número 2.

Mentre la població ha anat creixent, el nombre de bombers va decreixent al mateix ritme, i els recursos públics són destinats a projectes de dubtosa utilitat. Les últimes grans inversions, adjudicades de forma sospitosa a empreses vinculades amb les corrupteles del poder a Catalunya –com el projecte de gestió informàtica Eòlia, per un import de deu milions, contractat amb Indra; el contracte amb Abertis per a les comunicacions d'emergències, per un import de 132 milions, o la contractació de mitjans aeris de campanya forestal, al voltant de 7 milions anuals– són un clar exemple de com els interessos privats poden hipotecar els serveis públics i l'interès general.

Senyor Falcó, senyora Calvet, el Govern de Madrid ens roba, tenen raó; però el de la Generalitat ens estafa. La manca de recursos és culpa de Madrid, però la miserable i nefasta gestió d'aquests és culpa de vostès. Aquestes inversions signifiquen més de la meitat del pressupost del cos. El descens de la sinistralitat com a resultat de la baixada de l'activitat productiva, del consum i de la demanda d'energies, de l'èxode migratori i del rendiment de noves instal·lacions i d'infraestructures heretades de la bonança econòmica, dona pas a un increment de les emergències com a conse-

qüència del deteriorament residual de la sortida de la crisi. Mentre els interessos polítics i la ignorància parlen d'una baixada de la sinistralitat i, per tant, d'una reducció de costos destinats al servei d'emergència, el criteri tècnic i expert recomana reforçar-lo en previsió de les conseqüències residuals d'aquesta crisi. Davant d'aquest canvi que esdevé brusc i sobtat, com va passar a finals dels vuitanta i està passant a final del 13 i començament del 14 amb un increment d'un 30 per cent de la sinistralitat, és responsabilitat de tots dotar els serveis públics de recursos per fer-hi front.

El passat dia 23, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya tenia l'oportunitat de desencallar la situació i materialitzar els seus compromisos amb la societat en general i amb els bombers en particular votant a favor de les esmenes presentades pel Grup d'Iniciativa i Partit Socialista de Catalunya amb relació a una convocatòria extraordinària de bombers professionals. Van preferir trencar les seves promeses i alinear-se amb Convergència i Unió en el seu projecte privatitzador i precaritzador dels serveis públics.

Un projecte que privatitza el servei de bombers de l'aeroport d'Alguaire, que el fa pagar al ciutadà, convertint l'usuari en client, mentre perdona els grans beneficiaris –empreses i assegurances– de pagar proporcionalment les despeses del servei públic d'emergències. Un model que externalitza serveis –aportem document número 3 del dossier–; un model que vota a Madrid la Llei de seguretat privada per aplicar-la de forma immediata a Catalunya; un model en què el concepte de seguretat és relegat per un concepte d'estat policial i s'oblida de la seguretat integral, prevenció i emergències; un model que deixa sense contracte de manteniment els EPI, les instal·lacions i fins i tot els vehicles, com va assumir el passat divendres el sotsdirector tècnic, Albert Vilanova, en declaracions a TV3 –aportem el *link* del vídeo.

Senyories, mirant cap a aquesta Ítaca somiada, quantes víctimes més haurem de deixar pel camí? Amb la incorporació del director general, Ramon Parés, ara fa un any, i amb el seu tarannà despòtic i poc respectuós, el grau de conflictivitat i malestar del cos ha anat creixent fins a límits difícils de descriure i de conseqüències impredecibles. Imposa quatre circulars sense prèvia negociació ni informació als treballadors; una de les quals uns dies després de la seva incorporació a la direcció general –document número 4. Segresta els concursos de promoció de bombers de primera i de trasllats que portaven aturats dos anys i que tenien l'obligació de convocar, obeint una maniobra de xantatge de cara a les negociacions i obviant les advertències del comitè de seguretat referents a l'augment d'accidents *in itinere* que això podia comportar. Imposa un augment de jornada, l'estiu 2013, inassumible per a set-cents bombers de major dedicació, provocant la renúncia d'un 30 per cent d'aquests i una situació de risc per als treballadors. Denunciat a inspecció de treball –document número 5.

Totes aquestes accions erràtiques i capricioses, moltes de les quals il·legals i sense cap motivació d'estalvi o necessitat operativa, han donat com a resultat una allau de recursos, contenciosos i denúncies; algunes

encara per resoldre's i d'altres resoltes contra l'Administració. El meu company Jordi Marquès, sotsinspector del Cos de Bombers, entrarà al detall de com el criteri fins i tot capriciós del polític s'imposa al criteri tècnic i expert, i posa en perill la prestació del servei i els treballadors.

La seva escalada de greuges i difamacions contra el col·lectiu arriba al paroxisme l'octubre de 2013, quan va suspendre tres mesos de sou i feina un caporal de Reus perquè participava en un homenatge als companys morts a Horta de Sant Joan; situació que va significar la reprovació de tots els bombers, la mediació del Parlament i fins i tot la petició de dimissió per part d'algun grup parlamentari –hi aportem el document número 6. Aquest fet va coincidir quan el conseller no va suspendre de forma cautelar els Mossos sospitosos i acusats de mala praxi en el cas Raval. Solament li demanàvem el mateix tracte i la mateixa vehemència que va demostrar el conseller en la defensa dels seus treballadors, i més tenint en compte la diferència dels fets.

La seva cursa de difamació i ofenses al col·lectiu culmina la setmana passada, quan en una roda d'entrevistes per a diaris i ràdios locals el director general de Bombers afirma que els bombers treballem de forma efectiva solament un 17 per cent de la nostra jornada i demostra la seva ignorància de la realitat al Cos de Bombers. L'especial sensibilitat del col·lectiu pels últims accidents greus al Cos de Bombers fan que les últimes ofenses del nostre director ens facin considerar la possibilitat de denunciar-lo per difamació i atemptat contra l'honorabilitat d'un col·lectiu amb un alt grau de compromís, de vocació i que dia a dia es juga la vida en el compliment de les seves funcions.

És en aquest ambient de crispació que es desenvolupa un procés de negociació que haurà de donar respostes i solucions a un cos de bombers on les velleïtats i ignorància del polític de torn i del seu equip tècnic s'imposen un altre cop al criteri expert. L'últim invent importat pel nostre director des de l'APTB d'Espanya –associació ultraliberal d'empresaris de la prevenció i assegurances que es fan dir «tècnics de bombers», la darrera proesa de la qual ha sigut assessorar el Govern gallec en la privatització del servei de bombers, que ha passat de trenta parcs públics a solament vuit en tres anys– tracta de substituir la manca de personal per un augment lineal i proporcional de la jornada –126 hores–, de forma imposada i a tot el col·lectiu, al mateix temps que proposa la convocatòria d'interins en el que seria un nou episodi de precarització de les condicions laborals i professionals i un possible nou exercici de nepotisme al qual ja ens tenen acostumats.

El nombre d'hores extres realitzat l'any 2011 –últimes dades facilitades per l'Administració– va ser de més de 300.000, moltes de les quals derivades d'activacions de plans d'emergència i prolongació de jornades per sinistre. L'augment lineal de la jornada és incompatible amb l'actual sistema d'activació de personal en situació d'emergència, posa en risc la seguretat dels bombers i la prestació del servei, i provoca un augment exponencial de l'accidentabilitat laboral en les franges d'edat més altes i *in itinere*, i no s'adapta a l'organització del temps de treball, horaris, descansos,

hores extres que marquen les directives i jurisprudències europees –articles 6, 16, 17, 18, 19 de la Directiva europea 2003/88.

Ja acabo. Per altra banda, significa un malbaratament de recursos, tenint en compte que l'augment de jornada lineal i homogènia per a tot Catalunya no atén les diferents necessitats del territori. A totes aquestes necessitats operatives, inclosa la campanya forestal, els sindicats hem elaborat una bateria de propostes amb què, racionalitzant i optimitzant els recursos des del criteri tècnic, donem resposta de forma transitòria fins a l'arribada de nous efectius. Aquestes propostes les tenen recollides en el document número 7 per tal que les valorin i contrastin amb les que fa la conselleria.

Senyories, ara fa un any ens acomiadàvem de vostès a la comissió parlamentària d'Horta de Sant Joan, i demanàvem a ses senyories el compliment de les mesures correctores i el compromís d'aparcament dels interessos partidistes per fer un gran pacte de país per a les emergències, una nova llei, i mirar que no es tornés a repetir un accident tan evitable com innecessari. Avui tornem aquí, amb les ferides encara no tancades, per repetir que la gran majoria de les trenta mesures correctores que ens afecten estan encara per complir –document número 8 del dossier–, i que es poden donar les mateixes condicions perquè un accident similar es pugui tornar a produir aquest estiu.

Volem deixar constància que mentre no hi hagi un compromís ferm de restablir els mínims necessaris amb la incorporació de nous bombers professionals, qualsevol accident atribuïble a aquesta falta de recursos carregarà sobre la responsabilitat del Govern i dels seus socis, i els sindicats farem tot el que estigui al nostre abast perquè assumeixin les responsabilitats polítiques o penals que se'n derivin. Els bombers, com a servidors públics, seguirem fent front al nostre compromís amb la societat en auxili dels necessitats i dels més febles, denunciant la mala gestió i sense entendre interessos partidistes, sigui d'aquest o d'altres tripartits.

Gràcies a tots. Restem a la seva disposició.

El president

Moltes gràcies.

Compareixença

d'una representació de l'Agrupació de Bombers de Comissions Obreres per a valorar la situació actual del cos i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00531/10)

Té la paraula ara, per un temps també de deu minuts, el senyor Jaume Martí i Carbó, responsable de l'Agrupació de Bombers de Comissions Obreres.

(Pere Calbó i Roca demana per parlar.) Sí, senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

No, és que el compareixent està fent referència constantment a un document i uns annexos de què nosal-

tres no disposem en aquests moments i se'ns fa una mica difícil poder seguir...

Antonio del Río González

Bé, ha sigut un problema tècnic. Hem entrat el document per Registre i els estan elaborant. No sé si els arribarà ara o més tard. El dossier el tindran abans que acabi la... Ha sigut un problema de...

El president

Sí. Per part de la comissió...: ha arribat aquest matí i ara s'estan fotocopiant. O sigui, que un cop estiguin, doncs, seran repartits a tots els diputats i diputades.

Bé, té la paraula el senyor Jaume Navarro..., perdó, el senyor Jaume Martí, en representació de Comissions Obreres.

Jaume Martí i Carbó (responsable de l'Agrupació de Bombers de Comissions Obreres)

Bon dia, senyores i senyors diputats, companys... A veure, en principi anirem per feina, perquè la cosa és molt llarga i tenim molt poc temps.

Els nostres objectius com a bombers, i també com a representants sindicals que som, són poder fer la feina amb la màxima seguretat possible, que ens siguin respectats els nostres drets i que tinguem un sou digne que es correspongui amb la tasca que tenim encomanada.

Però no s'acaben aquí els nostres objectius; aquests van força més enllà. Pel fet de ser funcionaris públics, volem servir aquesta societat –que finalment és la que ens paga– de la millor manera possible. I és per això que demanem tot el que demanem. I el primer que demanem és més personal als parcs; més personal per poder treballar amb la seguretat que requereix una feina com la nostra. I aquesta seguretat, d'acord amb els estàndards reconeguts internacionalment, parla que cal un bomber per cada mil habitants. Això és el que hi ha en els països civilitzats del nostre entorn més immediat.

El que no podem fer és estar trenta anys més predicant una cosa i fent-ne una altra. Definir una sortida mínima de quatre bombers i que hi hagin parcs amb mínims tres, això és gestionar misèria i posar en perill bombers i actuant i les persones a les quals anem a donar el servei. Ni la sortida mínima en un foc de «vi-venda» pot ser de quatre bombers, ni els parcs poden tenir torns de tres mínims.

No s'hi val enganyar el contribuent explicant-li que els Bombers de la Generalitat treballem com si fóssim una teranyina, que quan un parc té un problema tots els altres surten a ajudar-lo. Tots nosaltres sabem que els primers moments són crucials per al desenvolupament dels sinistres, i que la primera actuació és definitiva. La normativa actual no ens permet treballar amb aquests estàndards. D'aquesta manca de personal ja els en parlarà el meu company; després tindrem temps per poder-ho debatre.

No podem continuar buidant de contingut les paraules. Direcció: cap a on, senyors? Prevenció: quina prevenció? Publicar tuits i missatges dient que tanquem la porta quan hi hagi un foc a casa? Aquesta és tota la prevenció? Extinció d'incendis i salvaments: com ho estem fent? Amb quin personal? Amb quins mitjans? Amb quins protocols? Els protocols establerts, o no-més amb maniobres de fortuna que ens inventem perquè som els que som i no som més i els protocols això no ho preveuen? Amb quina formació?

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

El motiu de la compareixença es divideix en dues parts. La primera demana fer una valoració de la situació actual del Cos de Bombers, i és el que intentaré fer de forma resumida pel poc temps que tenim per intervenir. Us emplaço que pregunteu qualsevol dubte que tingueu o qualsevol dubte que us generi la meua intervenció o valoració. Intentaré fer-vos una valoració actual de l'estat dels parcs: vehicles, eines, vestuari i formació, i amb això anireu veient algunes diapositives.

El que podreu veure en aquestes imatges és una petita mostra de com estan molts dels parcs de bombers; en total 150 a Catalunya, 73 de bombers professionals i 77 de bombers voluntaris. L'incompliment de la normativa sobre seguretat i salut laboral és una constant en els parcs de bombers. Aquí podem veure diapositives de tancaments de finestres, d'humitats, de com hem de segellar les obertures de les persianes perquè no entri aire... Veiem vidres esquerdatats, finestres que no tanquen, persianes trencades, humitats, llums penjant, radiadors que no podem engegar perquè perden aigua, campanes de la cuina que cau oli i no s'hi fa cap manteniment, la cuina que no acaba de funcionar, dutxes trencades, caixes perquè els rosegadors no entrin... I aquí podem veure algunes portes i algun mobiliari en l'estat que està.

I aquí ja veiem, comencem a veure una miqueta els vehicles amb què anem. Vehicles amb els seients trencats, sense cinturons de seguretat al darrere, ampolles d'aire comprimit lligades perquè en principi, doncs, no tenim la situació per on s'han de posar, trossos de fusta amb què intentem tancar el tema que no ens vingui el caixó a sobre quan obrim la persiana. I aquí, una miqueta, veiem el tema dels camions de bombers, vull dir... Bé, són camions de bombers, treballen per tot, i en principi hi han algunes ratllades i, bé, els seients ja veuen com estan, i els podrits també.

Actualment disposem d'una flota de 765 vehicles, 89 remolcs i 13 embarcacions. Aquests 765 vehicles estan dividits en 150 parcs i les regions d'emergències. D'aquests, uns 270 són els que coneixem com a camions de bombers –uns 270. Uns 50 tenen entre tretze i catorze anys, i la direcció general ara diu que aquests camions han de durar fins l'any 2017. O sia, que quan els jubilem parlarem de camions de setze i disset anys. Són vehicles d'emergències, amb tot el que això comporta.

Dels vehicles que anomenem UPC, unitats de personal i càrrega –i aquí en veiem un–, uns 60 són Nissan

Patrol, Mitsubishi L200, Citroën C15, Renault 19... Algú se'n recorda, d'aquests cotxes? En tenim que són de l'any 87, i els més nous de l'any 2000. Fem compres: entre vint-i-set i catorze anys d'antiguitat. També són vehicles d'emergències. Algú de vosaltres en porta algun, d'aquests? Aquesta furgoneta és el vehicle de primera sortida que fa servir el GRAE –Grup de Rescat i Actuacions Especials– per traslladar-se al lloc de l'accident: dinou anys. Això és una petita mostra. Podeu demanar la documentació a la direcció general, i si voleu podem quedar un altre dia per entrar més a fons en aquest tema.

Les eines. La nostra feina és molt diversa i les eines que hem de fer servir també són moltes. Aquí en parlarem només d'algunes, per posar, com hem dit, uns petits exemples. Les eines d'excavació, que són les que fem servir principalment per treballar en els vehicles quan hi ha hagut un accident i hem de treure les persones que hi han quedat atrapades, han superat totes –totes– la seva vida útil; reconegut això per la nostra direcció general. Això es tradueix amb el fet que han perdut la seva potència de tall. Les ganivetes –aquí en podeu veure algunes– de les tisores han perdut el seu tremp i no tallen. I els vehicles sobre els quals hem de treballar cada cop disposen d'estructures més reforçades i les eines no ens donen les prestacions necessàries per poder fer la feina en condicions. I a dins dels vehicles hi ha vides humanes que necessiten poder ser rescatades i ateses amb celeritat per evacuar-les al centre sanitari.

Per si amb això no n'hi hagués prou, s'ha rebaixat el pressupost que teníem de manteniment d'aquestes eines –el poc manteniment que s'hi pot fer ja, perquè són eines completament..., els motors ja no donen per més, les ganivetes ja no donen per més, i hem rebaixat el manteniment; no sé com ens ho farem. D'ara endavant hauré d'agafar alguna serra, o..., no ho sé.

Això sí, els equips humans de Bombers de la Generalitat són els millors en els concursos mundials d'excavació, senyors –els millors. Això sí: hi han d'anar amb les eines que els deixen les cases, perquè si anessin amb les eines que tenen els Bombers de la Generalitat farien el ridícul. Això reconegut per ells. I a més a més no les podrien fer servir perquè no tallen. I no podrien fer pràctiques, perquè si fan pràctiques amb aquestes eines després s'espantarien i no hi han reposicions. Han de fer servir les eines que els deixen les cases. I amb aquestes eines, i amb eines que nosaltres no tenim als camions de bombers, s'erigeixen com uns dels millors equips en temes d'aquests. Vol dir que la gent està preparada i la gent en té ganes, però les eines no ens acompanyen.

I ara parlaríem una miqueta del vestuari. I aquí veieu dos exemples. Un és aquest granat, que és el vestuari d'intervenció en focs directament, i l'altre és el vestuari forestal, amb el que anem ara perquè no en tenim cap més. I se'n diuen EPI. Això són equips que ens protegeixen a nosaltres davant de tot el que anem a fer. Sobre el tema de vestuari hem de dir que no s'ha fet cap reposició de vestuari mitjançant concurs des de fa set anys, i que tot el que s'ha reposat ha sigut amb propostes menors per anar cobrint les necessitats més

urgents. Això vol dir que estem en una situació crítica, senyors, en la qual no podem reposar el vestuari malmès per l'ús diari ni a les intervencions. I no estem parlant d'una camisa o uns pantalons d'estar per casa; el que portem nosaltres avui aquí són EPI, són els únics elements que tenim davant d'un foc –forestal, per exemple.

La casa no ens canvia –perquè no n'hi han– ni camises ni pantalons. N'hauríem de tenir tres per a cada un; en principi hi han bombers que només en tenen un. Quan s'embruta, es trenca, la feina és nostra per continuar treballant; o, si no, haig de demanar a un company que me'n deixi uns, si és que els té, per poder tirar endavant, per poder continuar la meua jornada laboral, que en principi, doncs, aquells pantalons que se m'han trencat no m'ho permeten. I així és com estem en el tema de vestuari.

Els equips d'intervenció directa a foc, que era el vermell, es van comprar mitjançant un rènting amb manteniment, per una durada de set anys. Aquest rènting ja ha caducat, i l'Administració ha decidit comprar-los i continuar pagant-ne el manteniment. Per tant, aquests equips ja són nostres. Aquests equips avui en dia ja han deixat de complir part de la funció a la qual estan destinats, que és la impermeabilitat, fet que significa que l'equip absorbeix l'aigua i en presència de l'escalfor de les flames d'un foc aquesta s'evapora dins la peça de roba i en contacte amb la pell del bomber, i el bomber pateix en la seva pell –mai més ben dit– el que això significa. Sembla que hi ha una partida per renovar aquest vestuari, però a causa de tots els tràmits que comporta –proves, concursos, licitacions i fabricació–, això serà efectiu a finals del 2015. Estem a principis del 2014, senyors. Vol dir un any i mig més amb els equips que ja no donen les prestacions de seguretat que haurien de donar. S'han fet proves de laboratori; no ho diem perquè sí, això.

Fins ara l'únic equip al qual fèiem un manteniment era aquest. Cap més peça de vestuari hi estava sotmesa. Entre això i la manca de reposició estem patint alguns accidents i incidents que no haurien de succeir mai. El grup de rescats especials, el GRAE, mai ha tingut un pressupost propi per a la renovació dels seus EPI i materials col·lectius. Podem trobar personal equipat amb jaquetes i pantalons de Gore-Tex amb més de deu anys d'antiguitat. Articles i revistes especialitzades en material de muntanya donen una durada màxima de dos i cinc anys, depenent de l'ús. Si pensem que aquest és el seu equip diari, ja m'explicareu.

Formació i pràctiques. El tema de la formació i les pràctiques mereixeria una compareixença a part, ja que pensem que són uns dels temes més importants per la importància que tenen per a la nostra feina. La feina del bomber, al ser tècnicament tan multidisciplinària i d'alt risc, requereix estar al dia de totes les noves tècniques, eines, materials, etcètera. Això només s'aconsegueix amb una molt bona formació i amb les pràctiques d'entrenament, ja que necessitem poder actuar moltes vegades sense haver de pensar massa com ho hem de fer, sols què hem de fer. Passa com al conduir: ningú pensa que ha de prémer l'embragatge per canviar de marxa, ho fem instintivament. Doncs, així és

com haurien de treballar els bombers. Això s'aconsegueix, tots ho sabem, amb l'experiència, la formació i les pràctiques. Bé, doncs, és un dels temes que tenim molt pendents.

I no tenim un problema de formació en el tema de seguretat..., ai, en el tema de qui doni la formació i que la formació no hi sigui; el problema és que no tenim eines per fer aquesta formació. No tenim ni camps de maniobres, ni podem fer servir les eines per fer les pràctiques perquè es fan malbé i no ens les reposen. Com volem que siguem uns professionals de les emergències? Com ho volem? Si no podem fer les pràctiques als parcs, si la formació que se'ns dona..., hi ha molta gent preparada per donar-la, i molt bona gent, però passa que no tenim un camp de maniobres, no tenim camions per poder-la fer; hem de treure els camions dels parcs, hem de treure les eines dels parcs. Eines com aquestes. Les cordes per fer rescats no les podem fer servir perquè amb el temps es gasten i després no ens les reposen, i quan les haurem de fer servir en alguna emergència tampoc les tindrem. Això ens està passant.

Fa quatre mesos que alguns dels companys del GRAE no poden fer pràctiques amb la grua de rescat de l'helicòpter perquè han estat suspeses; amb el risc que això comporta, tant per als actuant com per als accidentats. Per contra, el Cos de Mossos d'Esquadra, que fins ara feien pràctiques amb l'helicòpter de bombers..., ara s'ha posat una grua a la seva disposició, tot i que ells no tenen cap competència en el tema de rescats.

I deixeu-me explicar una perla pel que fa a l'organització. Actualment el personal de muntanya del GRAE de la Seu d'Urgell realitza cent setanta quilòmetres diaris per carretera, travessant dues vegades el port de muntanya del Cantó –alguns el coneixeu, alguns hi heu passat–, per anar a cobrir la guàrdia a l'helicòpter ubicat a l'heliport de Tírvia. Això els caps de setmana, festius i períodes d'alt risc, amb la despesa i perill que això comporta. Lluny de millorar la situació i ubicar la màquina –l'helicòpter– en una zona més lògica i operativa, com seria el nou aeroport de la Generalitat a la Seu d'Urgell, s'ha plantejat ampliar aquesta cobertura ja no només els caps de setmana, festius i períodes..., sinó els 365 dies l'any. Això és operativa.

La nostra feina, a part de molt diversa, es pot executar de moltes maneres. De l'opció adoptada en depèn moltes vegades que el resultat final sigui òptim o pèssim, amb tots els matisos que hi puguin haver entre aquests dos extrems. Per nosaltres és molt frustrant quan veiem resultats que s'acosten més cap al pèssim que cap a l'òptim. Però això moltes vegades només ho veiem nosaltres, i potser també alguna vegada les víctimes. I ho patim també nosaltres i ells, ja que, generalment, quan nosaltres anem cap als llocs del sinistre, la resta de persones va en sentit contrari. El que passa també és que treballem en un caos en què sembla que tot està permès.

El que comporta el treball en precari és que amb el temps nosaltres mateixos intentem justificar-nos allò que és injustificable, i ho atribuïm a manca de per-

sonal, manca de formació, manca d'eines, etcètera. I com que no deixem de tenir part, per no dir tota la raó, això ens comença a crear una mena d'escut, una cuirassa que ens permet seguir treballant i al mateix temps arriscant-nos molt més del que ho hauríem de fer, la qual cosa acaba anant en perjudici de la nostra seguretat i de la seguretat dels ciutadans per als qui treballem.

Tots els intents que s'han fet durant aquests trenta anys per tenir un cos de bombers amb cara i ulls no han estat suficients per aconseguir el cos de bombers que pensem que un país com el nostre necessita i es mereix. Segurament ha estat culpa de tots, però també està clar que mai no s'ha fet una aposta de país com la que es va fer en el seu moment amb el Cos de Mossos d'Esquadra, i això pensem que hi ha tingut molt a veure.

Avui, el dia a dia de la gestió d'emergències a Catalunya està en mans de la Direcció General de Protecció Civil, la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, el Servei d'Emergències Mèdiques, el Cos d'Agents Rurals, les agrupacions de defensa forestal, i de tant en tant la Unidad Militar de Emergencias. Els Mossos d'Esquadra de tant en tant també entren en el terreny competencial dels bombers pel que fa als rescats de muntanya i als marítics, ja sigui en aigües interiors –rius, llacs, pantans, etcètera– com en el mar. Això fa que, quan hi ha un servei, el lloc de concentració de tots els centres de comandament acabi semblant una fira en comptes d'un lloc de concentració de comandament, i la coordinació i la gestió del servei es compliquin molt més i perdin eficàcia i molta eficiència. Algú algun dia hauria de pensar a posar-hi ordre. No ens podem permetre tantes direccions generals, amb tot el que això comporta, per fer front a les emergències d'aquest país.

I ara, per últim –i això serà molt curt–, parlarem sobre el tema de la segona part de la presentació, que és les previsions per a la campanya forestal 2014.

Senyors, aquest tema serà ràpid, ja ho he dit abans, ja que no és pel que sabem diferent dels altres anys. Continua el mateix tarannà. Avui el més calent està a l'aiguera, i quan vingui el mes de juny tot seran presses i corre-cuites. I si no és així, si algú és capaç d'explicar-vos que ja està planificada, que tenen clara quina ha de ser la seva organització, el personal a contractar, els mitjans aeris, el vestuari, la logística de l'avitual·lament, l'horari, etcètera –per relatar solament algunes de les coses que s'han de planificar, perquè ens en deixem moltes al tinter per no cansar-vos–, aquest algú que ens vingui i ens ho expliqui; i si podem comprovar que és cert, serem els primers de venir aquí i reconèixer que ens hem equivocat. Però pensem que continuem com sempre i com cada any.

El president

Moltes gràcies.

Compareixença

d'una representació de la secció de bombers de la Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració de Catalunya per a valorar la situació actual del cos i les previsions per a la campanya forestal (tram. 357-00533/10)

Té la paraula ara el senyor Jaume Navarro, delegat de la secció de bombers de la Candidatura Autònoma de Treballadors, CATAAC.

Jaume Navarro Mena (delegat de la secció de bombers de la Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració de Catalunya)

Senyores i senyors diputats, ens han demanat la nostra aportació personal com a representants dels bombers i així ho farem seguidament. Nosaltres, com a representants de bombers i bomberes, passarem a explicar-los l'actual estat del Cos de Bombers en allò referent als recursos humans actuals i com es preveu la campanya forestal d'enguany. Permetin que enviï una salutació cordial als companys que van patir un greu accident en acte de servei el passat dia 15 –els va caure una parret a sobre–, i desitjar-los una ràpida recuperació.

Pensem que, abans d'entrar en el fons, cal contestar les últimes declaracions del senyor Ramon Parés, director general de Prevenció i Extinció d'Incendis, en diferents mitjans de comunicació, curiosament en contra i en detriment dels bombers.

El senyor director diu: «Si no augmentem els horaris dels bombers, el sistema entrarà en crisi en els pròxims anys.» També se li pregunta quina és la situació actual dels bombers, i contesta: «Atenem els serveis amb naturalitat, no tenim cap queixa del ciutadà i els serveis es fan. I encara que reconec que anem una mica estrets de personal, no és motiu d'alarma ni preocupació.»

Volem recordar al senyor director que potser no és motiu d'alarma o preocupació, però en els últims anys hem patit una reducció de més de cent cinquanta bombers i bomberes. Tenim parcs de bombers que queden per sota dels mínims per prestar un servei de qualitat i seguretat, i en algunes situacions parcs de bombers tancats. Des del 2010 hem denunciat públicament les mancances de personal, material i excés d'hores extres, entre altres temes; infinitat de denúncies des de l'any 2010.

El senyor director diu: «Sempre s'havien cobert aquestes mancances amb hores extres i ara no les fan, i això forma part del procés de negociació.» Des del mes de juny, els bombers s'han negat a fer hores extres com una forma de pressió. Curiós.

Per desgràcia un alt càrrec polític d'Interior va referir-se als bombers dient que érem uns pesseters i al·ludia al fet de fer les hores extres. Això va ser la gota que va fer vessar el got i va ser quan els bombers van decidir tots plegats de no fer més hores extres. El que sí que volem manifestar és que quan han sorgit serveis importants, aquests mateixos bombers s'han incorporat en massa per pròpia iniciativa i responsabilitat.

Nosaltres no ens hem negat mai a anar a un sinistre si no es firmava un acord, ja que aquesta postura la considerem immoral i impròpia d'un bomber. Demanem a aquest diputat que demani disculpes als bombers.

Al senyor director se li pregunta: «De què s'està parlant en aquesta negociació?» Comenta: «Augmentar l'horari. Ells treballen l'any 1.688 hores. Nosaltres els hem proposat treballar més hores l'any retribuint-los i diuen que no volen. També hem proposat fer una bossa d'interins, però tampoc la volen.» Manifesta que els bombers exageren allò que troben pel mig. Ell esmenta que «l'any passat, la situació era pràcticament la mateixa, però ells feien hores extres i no hi havia cap problema. Què ha canviat? Que hi ha una negociació pel mig.» Són paraules seves.

La nostra resposta de bombers és que tenim força denúncies a partir del 2010; denúncies en què dèiem que molts dies no es podia atendre dos serveis simultanis amb un mínim de qualitat, seguretat i acompliment amb els requisits operatius, per manca de personal –parcs principals com Tarragona, el Vendrell, Lleida, Badalona, etcètera.

Al senyor director se li pregunta: «Es podrien fer reforços a través de trasllats?» Contesta: «Això es fa cada dia. Tenim 2.400 bombers i cada dia hi ha moviment. Reconec que tenim la plantilla justa i quan un bomber es troba malament tenim dificultats, però podem moure'ls. Fins ara el sistema s'ha aguantat a base de fer milers d'hores extres», afirma.

Senyors, els bombers ja fan, dins del seu horari anual, més hores que la resta de personal administratiu i tècnic de l'Administració de la Generalitat. Ara la pretensió de la direcció general és augmentar l'horari habitual per suplir la manca de personal fins a l'entrada de nous bombers. Caldria parlar amb respecte, sense campanyes de difamació i desprestigi contra els bombers. Senyor Parés, no pensi que li serà fàcil trencar la relació de confiança entre la societat i els bombers.

Aquesta direcció general, sense cap experiència professional en emergències, és assessorada per tècnics –alguns només– sense trajectòria professional i amb carreres universitàries molt «variopintes». Els bombers sí que trobem a faltar que el senyor director es deixi assessorar per aquells que fan realment la feina dura i operativa en les emergències, que són els bombers, bomberes i alguns dels tècnics, on darrere d'ells hi ha una carrera professional basada en l'experiència real en tota mena de sinistres, consolidada al llarg dels anys. És difícil d'entendre la manca de comunió de la part política i tècnica amb l'operativa de bombers. Creiem que cal manifestar-ho així, així de clar i amb total transparència, sense altra intencionalitat que no sigui la millora de la present situació i de futur.

La direcció general sempre s'oposa a les nostres demandes de personal, al·lega el bon funcionament de la famosa xarxa de pas del Cos de Bombers. Cal recordar al senyor director que, tot i que gestiona més de 2.400 bombers, en data d'avui encara té 342 bombers de l'escala bàsica amb plaça provisional, que estan fent en alguns casos més de dos-cents quilòmetres per anar a treballar, augmentant el risc d'accidents. Tam-

poc convoca les places de bombers a l'escala tècnica; li demanen que es convoquin de manera urgent. Necessitem, doncs, entrar en el fons de la qüestió a nivell professional.

No admetem la manca de seguretat en molts dels sinistres, perquè generen situacions d'alt risc. Posem en dubte la resposta contínua sobre el bon funcionament de la xarxa en molts sinistres. En focs de «vivenda», com el de Sant Adrià del Besòs, o indústries, com el passat dia 15, en què es necessita una ràpida i contundent resposta, disposar en aquell moment dels suficients mitjans humans i tècnics..., i que basant-nos en la crua realitat ara mateix no els tenim ni en algun dels denominats parcs principals.

Estarem tots d'acord que una ràpida resposta és imprescindible per actuar i controlar un incendi, però la manca de personal en el primer moment ens va molt en contra i permet una ràpida propagació del foc per tot l'edifici, on viuen multitud de persones. La manca de relleu en els primers minuts, vint o trenta minuts, afecta la seguretat personal d'aquells que actuen al sinistre. Davant de la possibilitat d'accidents per deshidratació, excés d'hipertèrmia, etcètera, és necessari que un bomber disposi en pocs minuts del relleu necessari. Un temps de resposta tardana comportaria que afectaria també el control del confinament o extracció de persones dels pisos superiors, tot i no estar afectats pel foc però sí pel fum. Si no es disposa en temps i forma dels bombers necessaris, les complicacions sobre la seguretat de persones i l'actuació..., es complica i molt.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Tot seguit ensenyarem unes imatges per a demostrar com de ràpid es desenvolupa un simple incendi d'una habitació o cuina amb relativament poc material combustible; hi insisteixo: poc material combustible. Volem deixar clar que amb aquestes imatges –imatges en base a la nostra experiència– de deu o quinze minuts..., o sigui, que deu o quinze minuts pot ser un temps massa alt i crític en la propagació d'un incendi de «vivenda» o indústria. Caldria admetre que ja fa uns anys que restem per sota de mínims a molts parcs de bombers de Catalunya. Quina és la resposta i el risc que podem assumir tots plegats, vostès, la societat i nosaltres? Davant de la resposta de la direcció general sobre el suport a la xarxa de pas, com ja hem dit, es necessita temps i augmenta molt el risc que assumiran els bombers que treballaran els primers minuts d'intervenció si manca personal; proporcional, el risc també, i segons els casos, per als ciutadans afectats directament pel sinistre i les seves propietats.

Mirin, aquí passo unes imatges en les quals simplement..., ja he dit que és molt poc material combustible, és una burilla que comença en un sofà, al cap de divuit segons. Al cap de dos minuts tot allò del damunt és fum quasi irrespirable i comença a «fragar». Només han passat dos minuts. Tres minuts: ja ha sortit el foc de l'habitació totalment combustionada. Tres minuts catorze segons.

Una cuina simple, sense massa mobiliari. Als quaranta segons: foc en una paella. Quatre minuts: li costa enganxar. En el moment que enganxa: 4,14 minuts. Saturació total de la cuina: 5,10 minuts, amb la qual cosa ja està el foc per tota la «vivenda». Estem parlant de temps i ràpid.

I això és el resultat de si nosaltres patim les conseqüències de la manca de seguretat. És el company amb trenta-quatre punts al cap, de fa uns dies només. I molts de nosaltres ens hi deixem la pell.

Passaré a seguir i a explicar part del que entenem nosaltres com una manca de seguretat. Per al bomber una exposició d'hores dins del sinistre pot anar directament relacionada amb accidents. Un sinistre acumula molta deshidratació i tensió en poc temps. Som força bombers els que hem patit aquesta deshidratació, marejos i hipertèrmia. A tall d'exemple: quan sortim d'un incendi per esgotament de l'ampolla d'aire, si no tenim relleu ràpidament ens posem una altra ampolla i tornem a entrar. Sens dubte, més personal qualificat professionalment, hi insisteixo, que actua en els sinistres és més seguretat per al ciutadà, per al bomber actuant, i menys pèrdues de vides o béns materials.

Senyores i senyors diputats, el principal motiu és vetllar per la seguretat dels ciutadans i dels bombers, la qual entenem que no hauria de ser aliena a la seva responsabilitat, molt especialment de la nostra direcció general. L'actual direcció general hauria de tenir en compte la premissa de la seguretat dels treballadors que fan una feina tan arriscada, com a principal coneixedora de la tipologia del nostre treball.

Per damunt de les negociacions, que haurien de ser pactades i amb entesa, el Cos de Bombers no entén que la nostra direcció general i el nostre departament impulsés un esborrany que pretenia modificar per llei la situació dels bombers en segona activitat. No entenem una penalització tan seriosa contra el col·lectiu més vulnerable del Cos de Bombers per raó de discapacitat reconeguda. Nosaltres no entenem com, amb la manca de personal que patim, es poden desfer de personal professional i qualificat. No entenem tampoc que es pretengués que qui tingui una discapacitat se l'expulsi del Cos de Bombers i se'l rescindeixi de la segona activitat per passar al departament competent com a tècnic de suport; que, a més, se li pugui modificar el complement amb una rebaixa important de retribucions, que afectaria més endavant la prestació de jubilació.

Aquesta reforma també afectaria tots els bombers del cos, ja que de ben segur que els bombers operatius amagarien les seves patologies o els accidentats en acte de servei rebrien com a resposta l'expulsió del cos. S'imaginem vostès què sentiria el nostre company, l'únic sobrevivent d'Horta de Sant Joan, si ara l'expulssessin del Cos de Bombers i li rebaixessin les seves retribucions? O el company del foc..., fa uns dies només, amb dues vèrtebres afectades i més de trenta punts al cap, que després l'expulssessin del cos per no poder seguir en primera línia? És aquesta la resposta i el respecte que creiem que es mereixen els nostres

bombers, que han patit i patiran accidents de feina o altres malalties?

Creiem que l'actual marc legal és prou just i democràtic i no necessita canvis regressius. Demanem que els bombers de segona activitat retornin abans de l'estiu a aquelles tasques que feien abans de retirar-los, com a conductors dels deltes, ecos, punt de trànsit, etcètera; que se'ls permeti aportar tota la seva experiència i no fer majoritàriament de portadors –*tráeme esto y tráeme aquello*–, que és el que està passant en molts casos; que es generi un servei específic per garantir que s'acompleixen aquests objectius. Són demandes que els tres sindicats i l'Associació d'Integració Laboral de Bombers han demanat moltes vegades des de fa més de sis anys sense resultat satisfactori.

Seria avantatjós per al Cos de Bombers disposar de més personal de segona activitat en les emergències, que tot i que no poden realitzar les tasques operatives directes, d'intervenció directa al sinistre, sí que en poden fer moltes d'indirectes en aquelles tasques operatives de suport dins i fora de les emergències. Necessitem que s'adeqüin els horaris a les seves tasques, que es generin facilitats per rebre formació específica; en definitiva, que se'ls permeti una integració laboral sense marginacions.

Creiem oportú recordar-los que l'any 2010 el Dictamen de la Comissió d'Investigació d'Horta manifestava que calia aprofitar el cabal de coneixement dels bombers de segona activitat per tal de poder-los incorporar a l'àmbit operatiu adient; que l'any 2009 el secretari general respon als tres sindicats que «pel que fa als bombers en segona activitat, com ja saben, des de fa un temps hem reconsiderat els requeriments necessaris per considerar un bomber plenament operatiu. Aquests requeriments han estat tramesos a la Subdirecció General de Riscos Laborals per tal que s'ajustin als reconeixements mèdics, alhora que permeti incorporar bombers en segona activitat en tasques operatives, sempre que aquestes no siguin d'intervenció directa i, òbviament, no puguin disposar de cap risc deliberat».

Acabo. El Parlament català, les Corts espanyoles i les institucions europees han ratificat la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat. Aquest moment volem aprofitar-lo per donar les gràcies a algunes persones amb representació política aquí existents perquè valoren la problemàtica del nostre col·lectiu, i demanem a la resta de parlamentaris que s'hi sumin. Com a bombers, valorem l'esforç polític i humà que han demostrat i els donem públicament les gràcies.

Senyors i senyores diputats, només donar-los les gràcies per endavant i, com sempre, quedem a la seva disposició quan vostès nos requereixin.

Gràcies.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Finalment té la paraula el senyor Jordi Marquès, per un temps, si és possible, que no arribi als deu minuts.

Jordi Marquès Perarnau (tècnic de la Unió General de Treballadors)

Intentaré ser tan breu com sigui possible. President, diputades, diputats, assistents, en primer lloc donar les gràcies al diputat de la CUP, del Grup Mixt, pel temps cedit.

Voldria exposar-los com decisions polítiques passen pel davant de criteris tècnics, d'operativitat i de sentit comú, en el canvi que es vol produir de la seu de Regió d'Emergències de Girona del lloc on és ara –un polígon proper a la ciutat de Girona anomenat Mas Xirgu–, juntament amb el parc de Girona, a l'edifici d'ús administratiu conegut com a antic Hospital de Santa Caterina.

Les regions d'emergències estan formades per una sala de control de la regió, dependències del cap de guàrdia i una part administrativa. Les regions d'emergència de bombers són un centre de treball molt específic i les seves funcions les defineix el Decret 243, del 2007, de 6 de novembre, d'estructura del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació. Concretament la Regió d'Emergències de Girona dóna servei a les comarques del Ripollès, la Garrotxa, el Pla de l'Estany, el Gironès, l'Alt Empordà, el Baix Empordà i la Selva.

Permetin-me exposar-los els criteris del Cos de Bombers de la Generalitat per a la ubicació d'un centre de comandament d'emergències com seria la sala de control de la Regió d'Emergències de Girona. La primera premissa és que no pot estar ubicat en edificis governamentals; no pot estar ubicat en edificis vulnerables, susceptibles d'amenaces –manifestacions, riscos potencials, risc químic, tecnològic–; ha d'estar allunyat de nuclis urbans, d'aglomeracions pròpies de la mateixa ciutat, com poden ser cavalcades de Reis, curses, fires al carrer, que afectarien un centre d'emergències com aquest; cal que tinguin un funcionament autònom que permeti el manteniment de la mateixa activitat del centre d'emergències en un període de col·lapse de subministraments bàsics i en una situació d'emergència extrema.

Aquesta nova ubicació no compleix cap –ho repeteixo: cap– d'aquests requisits. Per entendre'ns i per simplificar-ho, en comptes de fer un centre allunyat del nucli urbà i soterrat, el delegat de Serveis Territorials d'Interior de Girona proposa que estigui en un edifici com és el de Santa Caterina, d'ús administratiu, en una planta, al bell mig d'una ciutat.

Per què s'arriba a aquesta situació? Voldríem posar en coneixement dels diputats i diputades les claus de la situació actual, que no és nova, en què es troba el Cos de Bombers de la Generalitat, on malauradament aquests criteris polítics sempre estan per sobre dels criteris tècnics, l'operativitat i ara també de l'atenció al ciutadà directament.

Aquest fet es produeix per un desconeixement profund o una manca de preparació per part dels nostres gestors polítics, que són qui prenen les decisions com l'exposada, incapaços de realitzar correctament la feina encomanada –que seria la de fixar els objectius del

Cos de Bombers del futur, des del present, i tenint en compte els errors del passat–, i arriben a desprestigiari Bombers titllant-los de «pesseters»–, que ha comportat el problema que ja s'ha descrit. Gerents que canvien d'un sector a l'altre i quan poden lamentablement s'ingereixen en el que és la decisió i la part tècnica: contractació de Maer... Un cas d'exemple és l'incendi passat de Vilopriu, de l'any passat, en el qual no hi havia cap mitjà aeri, i a la matinada, a les sis del dematí, l'incendi estava controlat sense cap mitjà aeri; van aparèixer quan el dia ho va permetre.

Patim una manca de prioritats en les decisions que es prenen. Exemples, els mostrats: a Eòlia 9 milions, quan es podia haver parat, i amb moltes deficiències directes, com les que els han exposat; a Abertis, només per a la xarxa de manteniment del Rescat, 132 milions d'euros en deu anys. I sembla que hi hagi necessitat de justificar-se per la part política –en aquesta seu de la regió, per exemple, o en campanyes–, quan qui ho hauria de divulgar seria la part tècnica i operativa, amb aquests criteris.

Cal un projecte de futur realista, tant pel que fa a la coordinació i la gestió de les emergències... Aquest país ara té dues direccions generals –una de Protecció Civil, una Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament–, que es van fusionar pel mateix partit polític que ara governa i que es van tornar a separar pel decret del 2007, i que ara continua vigent, aquesta separació. I també manca un projecte de present, no només per a les emergències, com el que els he comentat abans, sinó també únicament i exclusiva, específicament per al Cos de Bombers de la Generalitat. Ara com ara ens trobem amb un cos de bombers on tots són pedaços per continuar endavant. L'interinatge n'és un de nou, que ja s'ha provat amb anterioritat i que és un error que no caldria repetir.

Totes les decisions i fets van lligats als períodes electorals o, el que és pitjor, a algun tipus de promoció personal o política individual, i no a les prioritats lògiques i la necessitat i sentit comú. Actualment tenim una estructura sobredimensionada de les direccions generals, el que es coneix com una piràmide inversa. Vegeu les diferències d'estructura i de personal del decret existent anterior –el 162, del 2001, de 12 de juny, d'estructura de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil, a què els feia referència– vers el decret actual –243, del 2007, de 6 de novembre, d'estructura del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació– que hi ha ara vigent. Actualment hi ha una estructura d'administració del Cos de Bombers desproporcionada vers la reducció que pateix directament el personal operatiu, qui atén directament el ciutadà.

L'estructura operativa de guàrdia de bombers també es troba sobredimensionada en la cúpula. Tot i perdre protecció civil, es regeix per un funcionament idèntic al que hi havia just abans de la campanya forestal del 2009, que ja se n'ha fet referència en aquesta comissió pel tema de l'accident d'Horta de Sant Joan i que entra, sorprenentment, en contradicció amb la legalitat vigent que marca o fixa el Decret 103, del

1998, de 28 d'abril, d'estructura de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil, i de regulació de les funcions de guàrdia, que encara continua vigent a Catalunya. Actualment tenim moltes figures –cap de guàrdia a sala central, cap operatiu, etcètera– que no figuren legalment en aquest decret vigent.

La situació de la totalitat de l'estructura del comandament del Cos de Bombers, tota ella en lliure designació, amb un pla de carrera inexistent –llocs a mida, rotació en els alts càrrecs, un 60 per cent, com comentaven, de tècnics que no han passat pels llocs base del Cos de Bombers–, és un fet que provoca una incapacitat al tècnic i una indefensió en l'establiment d'un criteri tècnic i de sentit comú per por de perdre el seu lloc de treball i el seu sou.

Actualment hi ha una manca molt greu de personal al Cos de Bombers –que no és nova, ja es preveia–; sorgeix del moment de la creació del Cos de Bombers, amb una entrada massiva de personal que ara, en aquests moments, es jubila. I això es preveia, es coneixia des de fa més de cinc i set anys. Ja els han comentat l'incompliment de les mesures d'Horta de Sant Joan. Recalcar-los que estem just com estàvem abans de l'accident d'Horta de Sant Joan. N'ha derivat l'estat actual del Cos de Bombers, ple de pedaços i arranjaments, que funciona –i cal dir-ho i reconèixer-ho– per la base, per la dedicació i vocació del personal que hi treballa, des del bomber de l'escala bàsica fins al comandament, per molt que els gestors actuals s'entestin a desprestigiari-los.

Prou invents. Els volem demanar que no volem més invents i que cal que entre tots, entre tots els diputats i diputades i el Parlament, creïn un projecte i un model de cos de bombers no per a les properes eleccions, no per a la propera campanya electoral, sinó per a deu anys, quinze anys, això ho han de decidir vostès, però cal un projecte que sigui pactat políticament, si us plau, per la majoria de la cambra que representen i triat de les millors propostes possibles i que siguin viables.

Els demano, si us plau, que restableixin –i aquí entra el personal i el material de què els hem fet esment– l'assistència al ciutadà com a prioritat bàsica del Cos de Bombers, reposar el personal i material de manera urgent. Cal prioritzar l'assistència al ciutadà vers el manteniment de l'actual piràmide invertida de les dues direccions generals –de Protecció Civil i la nostra–, secretaris generals, delegats territorials d'Interior, subdirectors generals, seccions administratives, divisions, àrees, etcètera. Ara toca prescindir del prescindible i no de l'imprescindible, que és el que es comença a fer ara.

Bé, només acomiadar-me dient que estic aquí assegut, aïllat, per un tema protocol·lari. El meu cor i la meva il·lusió i la meva persona està conjuntament amb la resta de delegats sindicals.

Moltes gràcies.

El president

No era per un tema protocol·lari; és que no hi havia més cadires. Li'n podíem posar una, però llavors es

notaria molt aquesta cadira perquè seria diferent de la resta, no? I, per tant, per això li hem demanat que es col·loqués aquí. Però és evident que per als diputats i les diputades..., no es preocupi, que a vostè se'l visualitza amb la resta de companys que estan aquí a la taula i que han comparegut.

Bé, s'ha acabat el torn de les diferents intervencions. I ara, sense res més, passem al torn dels portaveus. Els demanaria, si us plau, que s'atenguin al temps que està establert.

En primer lloc té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Gemma Calvet.

Gemma Calvet i Barot

Gràcies, president. Gràcies a tots els compareixents. Salutacions també a tots els membres del Cos de Bombers de la Generalitat que estan presents aquí a la sala. Aquesta intervenció és com a portaveu, però el tema que ens ocupa és un tema de prioritat del grup parlamentari. Com saben, tant el diputat Dionís Guiteras, que avui no pot assistir per causes majors, com el diputat aquí present, Josep Cosconera, també han estat treballant i han estat fent d'interlocutors amb els diversos sindicats en aquest tema. Per tant, estic transmetent una posició d'equip i de treball en grup i de prioritat política per part del Grup d'Esquerra Republicana.

Abans de tot hem d'aclarir una qüestió vinculada a la seva compareixença. Nosaltres vam gestionar aquesta petició de compareixença i vam oferir, a tots els grups parlamentaris que poguessin, signar-la, perquè entenem que els sindicats han de ser sempre objecte del màxim treball transversal per part dels grups parlamentaris. I és per això que sempre tindran el nostre vot favorable, en la mesura que sempre es faci des d'una visió transversal política, perquè cap sindicat pugui ser, en tot cas, instrumentalitzat de forma partidista.

Mirin, el que vostès han exposat aquí..., i, a més, els ho agraeixo, especialment als sindicats que han optat per fer una exposició tècnica acurada, rigorosa, sobretot per denunciar els aspectes que no estan funcionant. Jo crec que han fet un gran exercici de pedagogia pública sobre la situació del cos, i els agraim molt l'esforç que han pogut fer a l'hora de sistematitzar i preparar aquesta exposició. Crec que ha estat gràfica i ha estat útil.

Nosaltres avui aprofitem aquest torn de deu minuts per explicar i parlar claríssim respecte del que estem fent com a grup que està a l'oposició amb un acord parlamentari d'estabilitat de govern, i per explicar també quines són les nostres valoracions respecte del diagnòstic –que el podem compartir– sobre la preocupació respecte del servei públic, del servei del Cos de Bombers de Catalunya. Parlarem clar. I els he d'explicar algunes constatacions.

Una, el diàleg amb el departament, certament, no està funcionant. El que vostès aquí han explicat és que no hi ha entesa i no hi han punts de diàleg suficients. Nosaltres els podem dir –i crec que ho saben– que

hem anat treballant en la direcció de poder aprofundir en aquestes dinàmiques de diàleg i de negociació. I és evident, per la situació en la qual ens trobem, que no en n'hem sortit. Això no treu que també els hàgim de fer esment que nosaltres no estem a govern –ho hi estem. Els podria explicar els esforços que hem fet per apropar posicions. Certament hi han dues parts, i aquest apropament de posicions fins ara no ha estat possible.

Respecte de les qüestions més importants que estan encallades en aquest diàleg. Convocatòria de noves places de bombers. És cert, no se'n convoquen. On estem nosaltres «afincats»? En un acord marc a Funció Pública, que, com saben vostès, també vincula el Cos de Bombers, com el de Mossos, com el d'interins de l'àmbit de presons, com el de mestres, com el de metges. Aquest acord, en el context de dificultat pressupostària, ha passat per un acord transversal de no-convocatòria de noves places. Davant d'aquest mur, com ens en podem sortir? Nosaltres no compartim la posició de places d'interins, i ho saben vostès perfectament; estem buscant la manera de trobar algun desenclament en aquesta figura perquè es puguin cobrir les places superant els obstacles de l'acord marc.

Hores extraordinàries. És evident, hi ha unes xifres d'oferta del departament. Com saben vostès, nosaltres no les compartim. Estem tractant de buscar un càlcul d'hores que pugui permetre una posició d'acord entre les parts, d'arribar com a màxim a unes cent hores, però no més.

És cert que..., i aquí potser hauríem de parlar i no és el dia avui, potser en un altre moment, quan s'afronti realment l'autèntica assignatura pendent existent, que és la regeneració i la reorganització del servei, amb totes aquestes disfuncions de caire tècnic i càdric que vostès han explicat i que s'arrossegueu històricament. És cert. Potser en aquell moment s'haurà de parlar també, doncs, veient els models d'altres sistemes de bombers d'altres països, quin tipus d'hora, quin tipus d'activitat; perquè no és el mateix estar pendent en la sala de comandament que en servei directe. I, per tant, tot això demana un nivell de gestió que ara mateix no existeix –no existeix–, i segurament no és el moment ara d'abordar-lo, davant de la situació d'emergència.

És cert que calen criteris de flexibilitat i abandonar posicions maximalistes per totes bandes. Ara bé, també és cert que vostès aquí han estat denunciant –i nosaltres ho podem compartir– déficits històrics i potser també actuals d'eficiència en l'organització, de rigor en els criteris tècnics i de tenir en compte les propostes que des del punt de vista tècnic i de manca de recursos vostès aquí estan exposant.

Nosaltres ens hem ofert sempre a ajudar. Mantenim aquest oferiment. Entenem que el Cos de Bombers és cabdal per al nostre país. I és difícil fer-ho des de fora de govern. Amb això no diluïm ni eludim les responsabilitats que ens puguin pertocar en el moment en el qual estem des del punt de vista polític i en la posició en la qual estem.

També volem afegir algunes observacions, sobretot vinculades a algunes de les intervencions, bàsicament

impulsades per la intervenció del representant d'UGT, el senyor Del Río. Mirin, quan vostès parlen de la gestió d'Eòlia, amb Indra, o el contracte de comunicacions amb Abertis, fa mal de dir –fa mal de dir, però vostès ho saben–: estem arrossegant contractes fets quan el titular del departament era una altra força política i, a més a més, el Grup d'Esquerra Republicana estava formant part del Govern de la Generalitat. Per tant, crec que hem de parlar clar: s'estan arrossegant també contractes històrics. I amb això no justifiquem que no es puguin modificar criteris, però que hi ha un constrenyiment pressupostari vinculat a decisions anteriors, honestament, amb tot el que ens pugui pertocar perquè formàvem part d'aquell Govern, ho hem de dir.

També diuen que no hem acceptat esmenes pressupostàries vinculades a les que s'han presentat per part d'altres grups. Mirin, nosaltres quan hem acordat les mesures i els pressupostos, tot l'aspecte blindat..., al tema de segona activitat i a moltes qüestions que es pretenien modificar, hem fet blindatge al màxim. Hi ha hagut molta feina, molta feina per arribar on s'ha arribat. Insuficient? Tenen la seva posició legítima per entendre-ho així, però sàpiguen que hi ha hagut feina i esforç, perquè es comparteix prioritat –es comparteix prioritat.

Som irresponsables? Miri, fem tot el possible per ser responsables –fem tot el possible per ser-ho. Moltes vegades no és agraït i públicament no és fàcil, perquè el relat d'oposició nítida i única..., que, a més a més, el Grup de Convergència i Unió..., i aquí també ho hem de dir clar, perquè avui és un dia de parlar clar, de ser molt transparents. Quan es va fer la comissió de l'incendi d'Horta de Sant Joan nosaltres vam discrepar profundament de l'ús que es va fer d'aquell lamentable accident per part d'oposició política, que en aquell cas requeia en el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. I és lamentable aquell exercici i és lamentable que les conclusions d'aquella comissió avui en dia, com acaba d'explicar-nos molt clarament el senyor Marquès, no s'hagin complert. És lamentable –és lamentable.

Crec que només hi ha una sortida, que és intentar revitalitzar al màxim el diàleg. I aquí nosaltres farem tot l'esforç en la posició que tenim per poder seguir treballant en aquesta direcció: revitalitzar el diàleg a curt termini per poder facilitar al màxim un acord amb les mesures que vostès aquí han presentat, que bàsicament nosaltres entenem que són el tema de les places, el tema de les hores i el tema de mitjans suficients per garantir la seguretat dels professionals i, òbviament, aquest dret públic a restablir l'assistència del ciutadà com a prioritat.

Vostès aquí han detallat moltes qüestions que jo crec que han de ser objecte ara de treball i d'estudi i de propostes sistemàtiques també en la línia de treball amb el departament. També els agrairem que ens facin arribar, si tenen més documentació, totes aquestes propostes, que suposo que parteixen de diagnòstics tècnics molt aprofundits, perquè ens anirà molt bé tenir-les documentades per poder treballar en les taules de negociació.

Nosaltres ens creiem el país, ens creiem el moment que vivim, creiem que és un moment de situació molt complicada –molt complicada. Vostès estan patint aquesta situació, jo diria que com a conseqüència d'aquestes disfuncions històriques a nivell d'organització, d'una forma potser més accentuada que altres cossos. I, és més, estan vostès gestionant un nivell de servei públic d'alt risc per a les persones que l'estan exercint. I, per tant, per això nosaltres compartim aquest criteri de prioritat –aquest criteri de prioritat.

I ens alegra que moltes de les seves propostes hagin estat molt constructives per redefinir el model, per reubicar el servei dels Bombers de la Generalitat de Catalunya en un futur, a mitjà, llarg termini, amb un altre model totalment diferent del que ha estat concebut fins ara; filosofia que compartim plenament i que ens hi comprometrem a curt, mitjà i llarg termini. I també mantenim l'oferiment que amb algun de vostès..., perquè entenem que ho hi ha hagut unitat en aquest aspecte dintre dels diversos sindicats per què avui vostès compareixen, a facilitar no sols la interlocució, la mediació i el que calgui –i el que calgui–, amb tota la transparència possible i també amb tota la humilitat possible, perquè estem arribant on podem arribar.

Gràcies, en tot cas. De moment no hi ha confiança entre parts i en aquestes condicions és difícil ajudar. Nosaltres reafirmem la necessitat de fer valdre al màxim la bona voluntat i la bona disposició i també l'eficiència professional, des de la responsabilitat, per garantir al màxim que la nostra posició pugui ajudar. Els agraïm, en tot cas, el to del seu discurs, la seva posició constructiva i restem a la seva disposició.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari Socialista, el portaveu, el diputat senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. I moltes gràcies, senyors Del Río, Martí, Navarro i Marquès, per la seva compareixença i pel contingut de les seves exposicions, que necessàriament ha estat, diguem-ne, intens perquè hi havia moltíssimes qüestions a exposar i segur que, malgrat que n'hagin exposat moltes, no ha pogut ser exhaustiu perquè crec que segurament hi ha molts detalls que escapen al que han pogut exposar avui, no?

Però, malgrat això, crec que si un fa una escolta atenta del que han exposat, la situació que descriuen es preocupant des de diversos punts de vista. El primer d'ells, perquè reflecteix una situació de conflicte obert dins del cos per la manca de diàleg o la manca d'entesa amb els responsables polítics en aquest moment; que segurament n'hi ha hagut en anteriors moments –per tant, aquí no pretenc fer cap exercici de partidisme–, però és preocupant perquè estem parlant d'un servei d'emergències en el qual el clima laboral, el clima de treball, la moral, diguem-ne, de la gent que presta aquest servei, que assumeix riscos, doncs, molt ele-

vats, és fonamental, no? —és fonamental. I, per tant, aquesta situació de conflictivitat interna, que no és només estrictament laboral, es posa de manifest.

S'ha de dir, per tant, fent mans i això, que parla molt en favor dels representants que avui han comparegut aquí que no s'hagin cenyit a fer una reivindicació de les condicions, diguem-ne, retributives, de jornada de treball, etcètera, cosa que seria perfectament lícita i que entenem des d'aquest grup que cal fer i que cal abordar també perquè forma part del conjunt dels problemes que afecten el cos, sinó que, si han fet menció de qüestions relatives a jornada de treball, organització del treball, ho han fet sobretot amb la visió de com això afecta l'operativa, l'organització del treball del cos, la possibilitat de donar una millor resposta a les situacions d'emergència i, en el fons, als ciutadans i ciutadanes, als quals, com a treballadors públics, doncs, serveixen, no? I, per tant, això és molt d'agrair i crec que cal destacar-ho. Ho dic, sobretot, ateses algunes consideracions que s'han fet respecte a l'actitud dels professionals de bombers, que evidentment no les compartim des d'aquest grup.

Jo els volia fer, a banda d'aquestes consideracions inicials, diguem-ne, esment del que per nosaltres ha estat aquesta compareixença, no?, que és posar de manifest, a més de la situació, del clima, que tenim un problema de model i que segurament hi ha una manca pel que fa a la fixació de quins objectius volem per a un cos de bombers, doncs, eficient, modern, altament professionalitzat, altament format, etcètera. I, per tant, si hi ha aquesta manca de fixació dels objectius, com es deia aquí, no?, amb la vista posada a deu, quinze anys, segurament també hi ha una manca d'estratègies i això acaba afectant el model. Si tot és anar posant pedaços i la provisionalitat permanent, entenem que es fa molt difícil treballar en aquestes condicions. I, per tant, entenem que aquesta reflexió que ens fan i que ens traslladen l'hem d'entomar, i aquest grup està perfectament disposat a establir tots els contactes amb la resta de grups parlamentaris, amb el Govern i evidentment amb els sindicats de bombers per intentar definir entre tots aquest model amb la vista posada a un mitjà termini, no?

Entenem també que hi ha algunes deficiències greus, no? Ja sé que les comparacions són odioses, però les imatges que ens han estat passant m'han recordat molt les imatges que ens passaven de les comissaries de Mossos d'Esquadra i de l'estat dels vehicles de Mossos d'Esquadra. Entenem que són situacions diferents i no entrarem en aquestes comparatives, però és que, per molt que la situació econòmica del país sigui estreta i sigui complexa, hi ha un punt a partir del qual la manca d'inversió és contraproductiva..., fins i tot amb una anàlisi purament econòmica, però és que és contraproductiu per al servei que es vol prestar, no? És a dir, si un tanca l'aixeta del manteniment, de les eines, dels vehicles, etcètera, arriba un punt en què la despesa que un faci en Bombers és ineficient per definició, perquè amb aquells vehicles, amb aquelles eines, etcètera, doncs, no es pot treballar com correspondria.

I, per tant, el que cal és recuperar com a mínim uns nivells mínims de despesa —que en el fons és una in-

versió— en manteniment, en reposicions dels materials que es facin malbé pel seu desgast normal o perquè, doncs..., o fins i tot pot ser que n'hi hagi que es perdin en alguna situació d'emergència, perquè estem parlant de situacions molt complexes. I, per tant, això és absolutament imprescindible, no? I preocupa que, per raó d'aquestes restriccions pressupostàries en manteniment i en reposicions, no es pugui ni tan sols fer la formació que seria necessària perquè tots els professionals, doncs, vagin, diguem-ne, adquirint les habilitats i les capacitats, també de conjunt, que són necessàries per a la feina que vostès fan. Això ens preocupa.

Molt específicament els volíem preguntar, en aquesta qüestió de la formació, respecte a la formació dels pilots dels mitjans aeris, no? Perquè l'actual Govern ha posat molt èmfasi en la seva aposta pels mitjans aeris com a..., diguem-ne, d'alguna manera ens ha semblat entendre que com a forma de compensar les deficiències en altres àmbits. I ens sembla que sense una formació adequada, sense la formació que cal, per exemple, per poder fer sortides nocturnes o en mal estat climatològic, etcètera, la confiança en aquests mitjans aeris potser és excessiva si es posa tot l'accent en això, no? I voldríem saber la seva opinió, el seu parer, perquè la meua és la d'allò que en castellà en diuen un *lego*, eh? I, per tant, confio en el que vostès em puguin dir en aquest sentit.

També els volíem preguntar, en relació amb això, si creuen que el *mix*, per dir-ho així, de mitjans terrestres i aeris és en aquest moment l'adequat o si creuen que està desequilibrat en un sentit o en un altre, no?

Ens arriba també que hi ha una gran inquietud i fins i tot un malestar entre els comandaments intermedis per les dificultats a definir bé les tasques, les funcions d'algunes d'aquestes categories de comandaments intermedis; abans les han esmentat i no em vull equivocar, però a mi m'havia arribat específicament pel que fa als caps de guàrdia, no?, que sembla que fa tres anys que s'està intentant arribar a una definició i sembla que hi ha un problema. I ens agradaria també saber el seu parer respecte a això.

Ens ha preocupat molt que ens diguin que hi ha parcs de bombers que arriben a estar tan infradotats de personal que inclús es tanquen. I ens agradaria que ens puguin posar..., han posat un exemple d'un cas recent, però que ens puguin posar, diguem-ne, exemples, la llista si pot ser —i si no és possible ara, doncs, ens la facin arribar— de les ocasions en què això s'ha produït, no?

Pel que fa a la convocatòria per cobrir més places i per dotar, per tant, amb més personal el Cos de Bombers, ja saben que tant nosaltres com altres grups de la cambra vam proposar que es fessin els concursos pertinents, perquè entenem que cal completar les plantilles que estan previstes. Si el moment actual no permet ampliar les plantilles, que, diguem-ne, sent raonables hem d'admetre que és molt difícil fer esforços en aquest sentit, com a mínim que les plantilles previstes estiguin completes i que el conjunt de la plantilla sigui operativa, eh? I, per tant, això a nosaltres ens sembla absolutament imprescindible.

També ens ha preocupat el que manifestaven amb relació al vestuari, perquè, diguem-ne, clar, la diferència amb altres cossos uniformats és que aquí la uniformitat no és tan sols uniformitat, sinó que també és l'equip de protecció individual, no?, també té a veure amb la seguretat amb què desenvolupen les seves tasques. I si ja ens sembla, diguem-ne, força inoportú que hi hagi mossos d'esquadra que hagin de desenvolupar les seves tasques al Pirineu, de nit, amb un vestuari que no és vestuari d'hivern, cosa que ens sembla que no és assumible, doncs, encara sembla menys assumible que s'envii professionals del Cos de Bombers a emergències que posen en risc greu la seva integritat física i fins i tot la seva vida sense la roba de treball adequada per protegir-los. I em sembla que aquí cal habilitar la partida pressupostària que calgui per dotar els professionals d'aquests elements que considero mínims i imprescindibles; com ho serien en qualsevol altre lloc de treball, però en aquest cas molt més.

Per tant, ens sembla..., i ens adrecem en això als grups tant del Govern com del que dona suport al Govern, perquè dins de les disponibilitats pressupostàries d'aquest mateix any facin els moviments entre partides que siguin necessaris perquè això se solucioni immediatament i, en tot cas, abans que comenci la campanya d'estiu.

I els volíem preguntar també per això, perquè han fet evidentment esment d'això, però voldríem saber quina és la seva valoració de l'estat actual de la preparació, de la prevenció pel que fa a la campanya d'estiu. És un lloc comú, però no està mai de més dir-ho: els incendis de l'estiu s'apaguen a l'hivern, i és ara quan caldria estar preparant en condicions tot això. I els volem preguntar si creuen que s'ha fet o s'està fent tot el que caldria per evitar situacions problemàtiques com les que podríem haver tingut l'estiu passat però vam estar de sort, i no es pot confiar sempre en la sort.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el portaveu i diputat senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyor president. I nosaltres també voldríem agrair en primer lloc la intervenció dels diferents representants dels sindicats del Cos de Bombers. Val a dir –i quan les coses són així han de ser així– que en les seves intervencions han fet un especial èmfasi en les situacions de deficiències que es troba ara el Cos de Bombers. I, per tant, si són així cal denunciar-les i això ho compartim. Però sí que a nosaltres ens agrada, atès que ara ja disposem del document i hem pogut analitzar-lo ràpidament, fer-los algunes preguntes sobre el conjunt de propostes que s'hi incorporen i preguntar-los algunes coses que ens han sobtat i altres, per conèixer i aprofundir una mica més en el model que vostès proposen i poder-ne tindre un coneixement més acurat. Nosaltres no vindrem a justificar els

nostres posicionaments polítics, sinó que creiem que avui és l'oportunitat de poder donar-los la veu a vostès i poder-los fer les preguntes per poder conèixer amb tota profunditat les propostes que es fan.

Sí que partim d'una constatació –molt ràpida–: és que actualment el diàleg entre vostès i el departament no funciona. I, per la manera que vostès han descrit l'actuació del director general, que és bastant unànime, doncs, l'actitud no és una actitud receptiva ni de foment d'aquest diàleg, sinó que fa la impressió que l'actitud del director general va en la direcció contrària. I sobretot a les darreres manifestacions públiques, que val a dir que el que ha expressat el Govern i el seu director general i el que vostès expressen amb dades concretes no té re a veure. Vull dir, es plantegen dues realitats absolutament diferenciades, no? I, per tant, en algunes qüestions voldrem entrar.

Una és: fins ara el Govern la tesi que ha mantingut, tant el conseller d'Agricultura com el conseller d'Interior, és que les conclusions de l'Informe de la Comissió d'Investigació d'Horta de Sant Joan s'estaven complint. Aquesta era la tesi. El nostre dubte sempre ha estat que quan els hem demanat una concreció per escrit d'aquest grau de compliment mai ha aparegut en aquesta seu parlamentària. Però la tesi ha sigut aquesta. Avui hi han dades que vostès aporten i en el seu document, doncs, constaten incompliments clars. I, per tant, es trenca una d'aquestes tesis que s'han mantingut durant els darrers dos anys: que s'estava complint el conjunt de recomanacions i conclusions de la comissió d'investigació.

Una altra també..., perquè nosaltres també tenim aquí, del passat dilluns –i apareix en la premsa de Lleida del dimarts–, una roda de premsa del director general on se li fa una entrevista i on se li fan unes afirmacions, que una va molt en la línia d'aquestes dades que jo deia que estan absolutament..., descriuen dues realitats diferents. És: quina seria la necessitat urgent d'incorporació d'un nombre de bombers en aquests moments. Segons manifesta el director general en aquesta entrevista, seria un dèficit que ell xifra només en cinquanta-tres bombers i vostès en el seu document fan una referència al Pla director 2010, que establiria una necessitat de set-cents bombers, però estableixen alhora també una necessitat urgent d'incorporació, atenent les circumstàncies que estem vivint i que segurament el Pla director 2010 no havia previst, de cent cinquanta bombers. Per tant, veiem una necessitat del triple del que xifra el director general. I volem saber com valoren vostès aquestes xifres que està aportant el director general.

Sí que el que a nosaltres ens preocupa molt són aquestes dotacions mínimes del parc, per una doble vessant: per la vessant de seguretat a l'hora de vostès poder fer la seva feina, i per la vessant de servei i seguretat dels ciutadans que reben aquest servei. I, per tant, hem vist en la documentació que vostès també aporten, doncs, l'escalat. I si, a més a més, com vostès han afirmat, aquestes dotacions mínimes a vegades no es compleixen i, per tant, comporten tancament dels parcs, l'escenari que vostès ens descriuen és bastant preocupant. Sempre que s'han plantejat en seu de la Comissió d'In-

terior per part de diferents grups parlamentaris aquestes realitats, sempre per part del Govern s'ha intentat minimitzar i atribuir-ho a situacions puntuals. Nosaltres voldríem saber si això realment és una situació puntual o cada cop es dona amb més freqüència i fa la situació insostenible.

Sí que vostès han fet unes referències, sobretot el representant, el senyor Del Río, que a mi..., no tinc cap interès a defensar cap empresa, però sí que dona alguna informació que m'agradaria que m'expliqués a què es referia. Quan vostè parla que les últimes grans inversions, adjudicades de forma sospitosa a empreses vinculades amb les corrupteles del poder de Catalunya... Home, en la situació que estem, aquest tipus d'afirmacions si no es desenvolupen són preocupants i són fortes. I, per tant, sense entrar-hi, que jo no tinc per què defensar cap de les empreses que vostè menciona, però sí que m'agradaria que expliqués exactament a què s'està referint amb aquesta situació.

Per altra banda, respecte..., molt telegràficament, com a novetats del pressupost 2014, va haver-hi com tres *inputs* fonamentals respecte a la Direcció de Prevenició que es van destacar. Un, la renovació de norantacinc vehicles al llarg d'aquest pressupost. Nosaltres volem saber la seva opinió sobre si aquesta renovació anunciada és suficient, no és suficient, satisfà almenys els mínims urgents o no, o és més també una operació que queda molt bé de dir però després a la pràctica, a nivell operatiu, doncs, té les seves deficiències. Després, també es va parlar –i es va destacar per part del Govern– de l'adquisició de 4.500 jaquetes forestals. I també amb relació al que vostès han explicat en l'equipament que vostès fan servir, veure com fan aquesta valoració, si aquesta és la prioritat, si no, si aquest és el nombre o no, tenint en compte que no hi ha reposició i l'estat i l'amortització ja dels equips existents per part de la resta de bombers. I, per altra banda, també el que feia referència a la finalització del nou parc de bombers d'Olot i també a l'adequació de l'edifici de Santa Caterina, que s'hi ha fet referència en la intervenció del senyor Marquès, no?

Dit això, sabent que la situació és la que és, vostès podrien identificar una inversió urgent, que al seu judici seria necessari impulsar?

Una referència –perquè amb deu minuts hem d'anar molt telegràfics– és sobre el funcionament de la xarxa Rescat. Quan va comparèixer el Cos de Mossos d'Esquadra, doncs, ens van explicar certes deficiències que ells trobaven en el funcionament d'aquesta xarxa, i jo no vull passar aquesta oportunitat sense preguntar-los a vostès sobre aquest grau de funcionament, sobre l'eficàcia de la xarxa, en el sentit que com a concepte està molt bé, però després, en la seva aplicació pràctica, si hi han alguns problemes que es troben o creuen que està funcionant correctament.

La campanya forestal. Això a nosaltres sí que ens preocupa, perquè és una qüestió que constantment analitzem. Partim d'una base, que és que la campanya forestal no té un pressupost propi des del departament de la Generalitat i, tal com va reconèixer el conseller, es finança amb unes partides de situacions d'emergèn-

cia... Que nosaltres li vam dir: «Conseller, escolti, si malauradament hi ha una emergència abans que esgoti aquestes partides com ho faran?» I, després, d'uns suposats estalvis que tenen previstos. Per tant, no hi ha un pressupost propi d'aquesta campanya, sinó que és en base a altres partides que no sabem quin és el seu comportament. I això ajuda a explicar el que vostès deien, el desconeixement que vostès tenen de la planificació d'aquesta campanya, que és la mateixa situació en què nosaltres ens trobem. Sí que a la campanya anterior, respecte a la mobilitat dels efectius de la campanya, el Govern va introduir un seguit de modificacions, i nosaltres voldríem..., si ens poguessin aprofundir com vostès les van percebre i si consideren que han estat eficaces o no, tenint en compte la situació en què ens trobàvem de dificultats econòmiques. Però sí que m'agradaria que ens poguessin explicar o aprofundir en aquesta qüestió.

Telegràficament, algunes preguntes de les seves propostes. Vostès parlen de l'aprovació d'una nova llei de bombers, que nosaltres això ho compartim. Aquí parlen d'un canvi de sistema de comandament i d'una organització bàsicament lineal –ho faig molt telegràfic, molt resumidament, eh? M'agradaria que ens poguessin desenvolupar aquest concepte.

Parlen de la necessitat d'una escola de bombers. Pregunta immediata: quina és la visió que vostès tenen, llavors, de la relació amb l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, i si els satisfà o no les seves necessitats, i quines mancances troben que pugui prestar? Parlen de la formació també com un instrument de desenvolupament de la carrera professional i un desenvolupament d'aquesta carrera professional; i, per tant, ens agradaria que ens expliqués aquesta qüestió.

Han parlat vostès, i el senyor Marquès s'hi ha referit –em sembla que era vostè– amb més amplitud, sobre la fusió de les direccions generals. I després, en aquest sentit, també parlen respecte al nou model de foc forestal, de la creació d'un servei central d'incendis forestals; i, per tant, si ens poguessin explicar una mica més aquesta proposta.

Fan una afirmació –que la fan, i m'agradaria que ens la poguessin explicar també– d'un compliment rigorós del sistema d'incompatibilitats. Llavors, saber a què es refereixen quan fan aquesta afirmació.

I, evidentment, han parlat de tota la qüestió de reposició dels equips, del manteniment dels equips, etcètera, que com que n'han parlat a bastament en la primera part de la seva intervenció jo ara ho deixo una mica més de cantó, per intentar analitzar aquestes propostes.

Sí que m'agradaria saber la seva posició, si tenen posició com a col·lectiu, respecte a la situació o el futur dels bombers de l'aeroport d'Alguair, que també és una referència que va passar dilluns passat i que el director general dona a entendre que amb aquests efectius podria complementar els dèficits de l'àmbit de Lleida, eh? I, per tant, també saber la seva opinió al respecte.

I per acabar –perquè em queden set segons, sis segons–, saber vostès com encaren aquest procés de di-

àleg en les properes setmanes, en els propers mesos, que jo crec que serà bastant determinant. I, en aquest sentit, què reclamarien al conseller d'Interior? Veiem que amb el director general ha quedat clara quina és l'actitud i que, per tant, difícilment hi haurà un canvi, però què és el que vostès reclamarien al conseller d'Interior per poder obrir una negociació franca, obrir una negociació que permeti, doncs, poder valorar aquestes qüestions que vostès han plantejat i poder aportar la millor solució, pensant en els ciutadans, pensant que vostès presten un servei que realment el que ha de garantir és la seguretat dels ciutadans.

Gràcies, senyor president.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el diputat senyor David Companyon.

David Companyon i Costa

Gràcies, president. Benvinguts –no podem dir benvingudes. (*L'oradorriu.*) Benvinguts... –sí, alguna de les persones que avui ens acompanyen també del Cos de Bombers. Jo crec que, pel conjunt de les seves intervencions, ha quedat palès que la intervenció dels sindicats, dels representants dels bombers, era necessària; no només estava justificada, no només era obligat que vinguessin, era francament molt necessària. I, per tant, també vull agrair-los la franquesa i el parlar clar, eh?, que han tingut el conjunt de les seves intervencions. Sí que voldria també destacar que trobo a faltar que no hi hagi cap càrrec de responsabilitat de la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis o del Departament d'Interior; crec que forma part, una mica, de l'escenari que vostès ens han explicat i no voldria entendre que és un menyspreu al Cos de Bombers ni als seus representants sindicals, però és francament incompreensible, almenys a parer del meu grup.

Vostès ens han dibuixat un paisatge francament preocupant, en alguns aspectes desolador –diferents diputats o diputades s'hi han referit, no?–: manca de diàleg, fins i tot s'ha parlat d'incompliment de la legalitat, en alguns casos d'il·legalitats comeses amb consciència de fer-ho, sobretot en tot aquell aspecte de riscos laborals del Cos de Bombers. Potser vostès no n'han fet un esment explícit, però diríem que hi ha també un incompliment sistemàtic de la mateixa carta de serveis del Cos de Bombers. Han posat també de manifest un reiterat incompliment sobretot en el temps de resposta, en tot aquell apartat que vostès parlaven de la importància d'arribar com més aviat millor al desenvolupament de l'incendi. Hem vist un exemple, diguem-ne, de l'interior d'un habitatge. Sens dubte, a tots ens vénen imatges de grans incendis que hem tingut. El temps de resposta, evidentment, és clau i això implica..., aquí rau la importància de l'organització i de la coordinació de tots els serveis de prevenció i extinció d'incendis.

Crec que també ens han dibuixat una situació insostenible –i crec que aquí la paraula «insostenible» se'm

queda curta– al voltant del material, dels jaquetons, dels cotxes, de les eines imprescindibles, necessàries per poder donar un servei, diríem..., m'ha fet la impressió que ja no d'alta qualitat, sinó... Clar, em venia la imatge..., si traslladéssim aquesta mateixa situació a un hospital, no?, en una sala d'operacions en la qual el bisturí no tallés, no hi hagués prou oxigen, no hi hagués l'anestèsia necessària, amb quiròfans bruts... Perquè en el fons és del que estem parlant, d'un cotxe, quan el que fa és traslladar amb la màxima rapidesa, en una situació d'urgència..., no estem fent un passeig pel bosc, no estem fent un àmbit, diguem-ne, de la prevenció, sinó que cal arribar el més ràpid possible a un foc en el qual, a més, no només se'ns crema el país, sinó que moltes vegades poden haver-hi vides en perill, béns, etcètera, no? I m'agradaria que vostès ens confirmessin la dada sobre l'amortització de tot aquest material, eh?, tant de cotxes..., en fi, totes les eines d'excavació. Quin és el període d'amortització, especialment en vehicles. En algun moment hem vist declaracions d'algun responsable parlant que el període..., en fi, que no s'ha vençut el període d'amortització dels vehicles, quan vostès han arribat a dir –és a dir, en alguns casos parlen de dos, tres anys– que molts d'aquests vehicles tenen una antiguitat d'entre quinze i divuit anys.

I jo crec que finalment vostès han expressat una queixa, que jo diria que l'han expressat no només amb dades, sinó amb sentiment, que és: vostès han denunciat una actitud irresponsable o d'irresponsabilitat política a l'hora de voler desprestigiar el Cos de Bombers, eh? Vostès han utilitzat expressions..., de «pesseters», en fi... (*Sona un telèfon mòbil.*) Perdó. En fi, diferents expressions que d'alguna manera plantejaven..., o vostès plantegen que hi ha la voluntat de trencar, diguem-ne, la solidaritat entre la societat i el Cos de Bombers. I entenc que vostès creuen que això es fa com una manera de menyscar, menystenir, trencar drets laborals, augmentar la jornada, enfrontaments entre diferents escales, parcs, necessitat de més temps de resposta. Diríem que correspon a la vella política de «divideix i guanyaràs», no?, en aquest cas.

Bé, intentaré fer-los algunes preguntes ràpides. Jo crec que seria convenient o m'agradaria que vostès poguessin explicar per què creuen que no és bo que les places, les poques places que es cobreixin..., ha quedat clar que vostès, el conjunt de sindicats, creuen imprescindible que es contractin cent cinquanta bombers professionals i no cinquanta-tres, i que en aquest cas, a més, no es faci amb interinatge. És a dir, quines conseqüències té, per a la feina, eh?, de servei públic dels bombers, el fet que les places siguin en interinatge i no siguin de bombers professionals –quant a la formació, d'on poden venir aquests bombers, etcètera.

Una altra pregunta, potser menor. A mi m'agradaria saber per què, o quina és la seva visió..., per què els bombers voluntaris i els bombers professionals utilitzen el mateix vestuari. Si creuen que això, a l'hora de la coordinació en un moment de màxima tensió a primera línia de foc, ajuda o no ajuda a la coordinació, en la qual vostès han repetit que hi havia moments en què a primera línia de foc més que coordinació semblava

que hi havia caos per la quantitat de comandaments o de cossos que hi intervenen.

M'agradaria preguntar... El senyor Antonio del Río ha posat un exemple d'una associació, que ens ha dit que ha assessorat el Govern de Galícia en la privatització dels parcs de bombers –de trenta a vuit parcs de bombers. Com que abans s'ha aprovat la compareixença del conseller per parlar del model de cos de bombers, sí que m'agradaria..., quina és la seva opinió. Creuen que el model del Cos de Bombers tendeix per part del Govern cap a una certa privatització del cos? I aquí tenim l'exemple de l'aeroport d'Alguaire, eh?, en el qual, efectivament, ja hi han hagut declaracions tant del conseller com del director general explicant, doncs, els avantatges, segons la seva opinió, de la privatització del Cos de Bombers de l'aeroport d'Alguaire. M'agradaria saber si vostès tenen alguna estimació dels costos d'aquesta privatització; quins bombers podrien fer aquesta feina; quina és la formació dels bombers que poden desenvolupar aquesta feina; quina és la situació en altres aeroports, siguin d'AENA com de la mateixa Generalitat, i com es desenvolupa aquest servei. I si això simplement és que deixarà de comptar dintre del pressupost del Departament d'Interior i passarà a formar part del pressupost del Departament de Territori i Sostenibilitat, que és qui té la titularitat, en aquest cas, de l'aeroport d'Alguaire.

M'agradaria també, vostès, que ens fessin una breu explicació de les retallades que ha patit el Cos de Bombers, no només en el capítol I –per tant, de personal–, sinó també en tot el que serien drets laborals –hores de servei, dies de lliure disposició. I també si hi ha hagut alguna partida que ha augmentat. És a dir, al final vostès han definit..., deien: «És cert que hi ha...» –intentava utilitzar les seves mateixes paraules– «una deslleialtat de l'Estat envers Catalunya, però també hi ha una mala gestió de la Generalitat.» Per tant, no ho sé, la partida per exemple que nosaltres hem vist d'Airbox –per exemple– és una partida que ha augmentat. M'agradaria també que poguessin especificar més sobre els concursos d'Eòlia, els 10 milions d'euros; Abertis, 132 milions d'euros, i sobretot els mitjans aeris, eh?, que hi han aquí.

Vostès han parlat també de manca de prioritats. Però diríem que més aviat el que tenim són unes prioritats diferents. Crec que seria molt important..., quines són les prioritats que vostès creuen necessàries per poder reconstruir o construir ponts de diàleg?

I finalment acabar oferint, naturalment, com no pot ser d'una altra manera, tots els esforços del nostre grup, d'Iniciativa - Esquerra Unida, per poder reconstruir aquests ponts de diàleg. Vostès han parlat d'una necessitat: que hi hagi una llei de bombers. Doncs, treballar conjuntament amb la resta de grups i amb vostès per construir aquesta llei de bombers. Del que estem parlant aquí és d'una estructura d'estat. No només estem parlant dels 2.500 bombers, sinó del fet que realment sigui una aposta de país. I cal entendre aquesta aposta de país no només des de les vessants de materials, personal, etcètera, sinó de la gestió del territori. Quan parlem de tot això estem parlant naturalment de tot el tema de gestió forestal, d'urbanisme,

del creixement de les ciutats, d'un país que és molt divers, molt diferent, amb 2.500 urbanitzacions que són nuclis de ciutat, que la crisi ha fet que molta gent tingui com a primera residència aquestes urbanitzacions.

M'agradaria també preguntar-los sobre la prevenció. Una de les tasques prioritàries que té el Cos de Bombers són les prevencions...

El president

Senyor Companyon, hauria d'anar acabant.

David Companyon i Costa

Molt bé, acabo. És a dir, quantes hores de prevenció s'han dedicat, quantes s'han deixat de fer, a escoles, fàbriques i polígons industrials. I quantes hores extraordinàries vostès feien, han deixat de fer, i quantes es podrien convertir en llocs de treball estructurals, ja que s'han deixat de fer aquestes hores extraordinàries.

Moltes gràcies per la paciència, president, i moltes gràcies.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el portaveu, senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Moltes gràcies, senyor president. Primer de tot, agrair la compareixença dels senyors Del Río, Martí, Navarro i Marquès, i també saludar els altres membres del cos que estan aquí presents.

Bé, hem rebut una informació molt precisa i pensem que valuosa també sobre la situació actual i les previsions immediates del futur dels Bombers de Catalunya; una situació que podríem dir que està al límit de l'impossible, amb molt poc personal per cobrir guàrdies i per tenir la capacitat operativa suficient, que permeti mantenir també un nivell adequat de seguretat tant dels ciutadans com dels mateixos bombers actuants en situacions d'emergència, amb uns materials, amb uns vehicles, amb uns equips de protecció individual obsolets, sense prou capacitat per fer front a situacions, que d'altra banda són habituals en emergències a les quals vostès fan front cada vegada que se'ls requereix, no?

També hem vist i ens han descrit una manca absoluta de sensibilitat respecte a aquesta situació d'una estructura administrativa hipertrofiada i fins i tot potser no prou professionalitzada pel que fa a l'assessorament tècnic, amb una bicefàlia que ja s'havia vist en temps passats que era innecessària, però que es manté actualment i que fins i tot té una mena d'estructura redundant, poc eficient, que s'hauria d'acabar unificant amb les dues direccions generals en una de sola, no? Una situació que, a més a més, està pràcticament enquistada i en la qual el que funciona –i no és només el cas del Cos de Bombers, però especialment sí que ho és en el seu cas– ho fa gràcies a l'alt grau de compromís i a la profunda vessant vocacional dels membres del

cos, que literalment..., ho han dit d'una forma potser subliminal, però literalment s'hi juguen la pell.

La situació va més enllà d'un problema de model i ara, en aquest cas, no entraré a fer el detall del que ja ens han exposat. La precarietat de la situació fa molt difícil, per no dir impossible, que en un termini raonable puguem disposar d'un nombre d'efectius, d'una dotació suficient de materials i equips, i amb un desplegament que sigui coherent amb les necessitats reals, que faci que les emergències que requereixin l'actuació dels bombers siguin cobertes amb rapidesa –hem vist la importància que té–, amb eficàcia i, dins del possible, amb eficiència, mantenint sempre els nivells de seguretat exigibles tant per als ciutadans afectats com per als bombers intervinents. I de forma immediata, tal com van els pressupostos d'enguany, tal com s'han aprovat, sense que hi hagi una reconsideració profunda de l'actual situació pressupostària, pensem que serà gairebé impossible, no?

Hi ha una preocupant manca de diàleg i una aparent ineptitud –que això és el més greu– per part d'un dels intervinents en aquest diàleg, que no només dificulta l'acord, sinó que entorpeix, des del nostre punt de vista greument, una negociació que hauria de ser tranquil·la, que s'hauria de produir amb criteris tècnics i pressupostaris damunt la taula, que vinguessin després, com a resultat d'aquesta negociació, a pal·liar una situació que, tal com l'han descrit i és fàcil de reconèixer, està esdevenint insostenible. Els responsables polítics immersos en aquesta negociació han d'aportar solucions, no agreujar els problemes i fer pràcticament impossible que es pugui arribar a aquesta solució.

Dir-los que des de Ciutadans ens posem a la seva disposició per ajudar en tot el que estigui al nostre abast per cercar i aportar solucions reals i realistes a la situació que actualment està patint el Cos de Bombers –la que vostès i els seus companys estan patint, però que tots els ciutadans podem patir en qualsevol emergència greu–, amb la finalitat clara d'aconseguir una estructura i un desplegament que permetin una resposta ràpida i eficaç, a més d'eficient, i acabar amb la màxima rapidesa possible amb la precarietat actual.

No em puc allargar més, ho lamento. Només els he de reiterar el meu agraïment per la seva compareixença i disculpar-me perquè he d'absentar-me en aquest moment per poder atendre obligacions imprevistes. La disponibilitat completa del nostre grup per col·laborar en el que calgui. I agrair-los també la seva intervenció davant d'aquesta comissió.

Moltes gràcies, president; moltes gràcies a tots.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula ara, en nom del Grup Mixt, el diputat senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Gràcies, president. I gràcies un cop més a tots els compareixents del Cos de Bombers i de l'àmbit sindical. Intentaré fer una radiografia no des de la innocència

ni la ingenuïtat, però sí des d'un espai, no?, que és la CUP, que només fa catorze mesos que està en aquesta casa.

I el que hem hagut d'escoltar, més des de fora que des de dins, a vegades des de les protestes sonores que fèieu davant... I és molt ràpid, eh?, tot el que hem anat apuntant i que entenem que encara avui no està resolt. És un llistat una mica llarg, però fent una mica de memòria...: parcs sota mínims; parcs tancats; manca de cobertura de moltes vacants estructurals i absència, no?, de voluntat de convocar-les; manca de forestal, personal addicional durant la temporada d'estiu; impossibilitat aquest mateix estiu de construir columnes mòbils en determinades jornades; aposta barroera d'un ús indegut de les hores de major dedicació; incompliment greu de la Llei de prevenció de riscos laborals.

Paper mullat –se'n podria dir també «paper cremat», no?– en l'incompliment de les trenta recomanacions de la comissió d'investigació –i caldria dir: «Aleshores, per a què serveix aquest Parlament, si allò que aprova no es materialitza?»–; resolucions judicials i fins i tot de la Inspecció de Treball –que a una administració pública, la Inspecció de Treball l'hagi de quadrar és especialment greu–; precarització dels treballadors laborals –allò de la campanya modulable, que finalment el que modulava era la inseguretat, la flexibilitat, la precarietat–; greu també, quan avui es feia referència també a la Llei de seguretat ciutadana, doncs, les sancions per l'exercici de drets fonamentals, amb l'afegit del dret a la memòria, que és una mala peça al teler, sens dubte.

L'obsolescència del parc mòbil que heu manifestat; la insalubritat i deteriorament de moltes de les instal·lacions; el tancament de les torres de guaita; la piràmide inversa a la qual es feia referència en l'última intervenció; la pèrdua salarial acumulada –que avui deïeu que no és el tema, però per nosaltres fonamentalment també és el tema–, és a dir, del 27 per cent, com heu referit, sobretot perquè es refereix a una degradació de les condicions de treball; tot el que heu indicat relatiu als uniformes; la situació i l'escenari també en el qual desenvolupen la seva tasca els bombers voluntaris; pel debat que vindrà, les disfuncions que detecteu en el sistema de treball, antic i que, per tant, permanentment s'ha d'estar replantejant, repensant, reorientant...

Podríem seguir, eh?: alt risc d'externalitzacions, privatitzacions –amb l'exemple dual d'Alguaire, per exemple: mentre en Pere Macias a Madrid diu que no es poden privatitzar, doncs, hi ha una porta oberta al fet que es comenci a estudiar aquest esquema.

Respecte a la intervenció, d'altres coses que ens hem trobat a models que nosaltres bandegem i defugim, de concertació publicoprivada, pels riscos que conté, sí que ens agradaria també constatar dins d'aquest panorama, doncs, tan poc eloqüent... I la qüestió dels mitjans aeris, no?, que és TAF –30 milions d'euros si no ens fallen les dades. Perquè en tot això també entra un criteri d'opacitat, de saber on està la boleta i on està la veritat. Quan hi ha dues realitats analítiques, quan no

ens posem d'acord ni en la diagnosi –segurament el primer és posar-nos d'acord en la diagnosi–: Abertis, com s'ha dit, i especialment singular la qüestió d'Indra respecte al projecte Eòlia. En el seu moment al conseller ja li ho vam traslladar, perquè s'havia comprat un programa per gairebé 8,7 milions d'euros, que és el mateix programa que van comprar Bombers de Barcelona per 1,5. I que algú ens expliqués aquest diferencial de 8 milions si es devia a una actualització del programa, al fet que era una reprogramació respecte a l'àmbit competencial de bombers. I també la constància, si no ens equivoquem, que avui ni s'ha implementat, ni s'ha donat formació a aquells que l'han d'utilitzar, a aquells professionals que l'han d'utilitzar. Formes que també hem trobat a altres instàncies de la governança en aquest país.

Molt ràpidament, perquè s'han dit moltes coses, i vull complir la paraula dels cinc minuts. Hi ha un diagnòstic de fons, no? O sigui, el diagnòstic per la CUP és: precaris a la deriva, sobreexposats a nous riscos i vulnerabilitats. Però hi ha un teló de fons triple. Un és la crisi –austeritat, autoritat, desigualtat; allò que ordena Merkel: deute, dèficit i retallades. I, per tant, l'incendi neoliberal que hem anat construint com a país també avui té un risc obert i que, a més, s'està consumant, que és el desmantellament dels serveis públics, que procuren, a més, doncs, en aquest cas, seguretat integral.

Hi ha un segon element que ens preocupa, que és l'absència de voluntat política i com són els models de gestió de la precarietat. Fa poc, en un debat parlamentari amb Mas-Colell li vam dir: «El sector públic té la culpa de la crisi?» Ens va dir: «No.» «I n'està pagant la factura?» I ens va dir: «Sí.» Diguem-ne, no?, a canvi ells es... El context, també, que és ignorat, eh? Però relatiu a aquest context..., una altra cosa és que assumim que estem en la pitjor crisi des del final de la dictadura, però hi ha un factor relatiu als models de governança, no? I periòdicament hem de llegir escrits impulsats des del Govern –és molt lícit– sobre nous models de governança, governs on s'impliquen tots els agents, que generin sinergies, allò que es va dir dels mil·lors, de saber escoltar, i polítiques públiques participades, mancomunades i fetes entre tots, sobretot perquè els polítics són experts a crear incendis i després qui els apaguen són els bombers.

I aquestes són les úniques preguntes que farem. Penso que és singular del moment que pràcticament les preguntes de la CUP i les del PP siguin les mateixes; penso que és una evidència de constatar el moment. Perquè les preguntes són què i com. O sigui, el model, quins són els debats del què, què s'hauria de canviar, començant per què, què és el més urgent. Una mirada llarga també sobre models de prevenció i d'extinció. És a dir, hi ha diferents models –als Estats Units, a Sud-Àfrica, a Europa–, però quin és el model que necessita la nostra orografia, la nostra organització territorial, també molt desigual, amb concentracions humanes molt diferents. I l'altre és el com. I el primer és el com, no?, com s'arbitra, com s'habilita, com sabem construir i rehabilitar el diàleg amb una direcció general, que, com heu constatat, està amb portes tancades.

Ho deixo aquí. Què i com, per dir-ho així, i una prioritització de les prioritats.

I acabo capgirant un lema del 15-M, que era: gràcies per representar-nos.

El president

Molt bé, gràcies. Finalment té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el diputat senyor Ferran Falcó.

Ferran Falcó i Isern

Sí, moltes gràcies, president. I gràcies, evidentment, a tots els representants dels sindicats que avui ens han adreçat la seva visió, nosaltres creiem que en alguns casos d'una manera molt honesta i en d'altres casos, o en l'altre cas, d'una manera molt política, però en tot cas agrair-los-ho.

Dir també que jo no crec, nosaltres no creiem que sigui bo donar-los sabó i dir que sí a tot el que vostès plantegen i no contextualitzar i no poder contrastar res del que diuen, no? Això ho han fet d'altres grups parlamentaris –algun altre grup parlamentari de forma especial–, i em permetran que m'hi refereixi una mica. Jo crec que, tenint en compte tot el que han dit, que estic segur que en algunes de les coses que diuen, doncs, tenen raó i, a més a més, penso que el Govern i aquest grup parlamentari els la dóna, en el conjunt del que diuen també hi ha, evidentment, un biaix, que és legítim –és absolutament legítim–, pel que fa a la negociació laboral que vostès en aquest moment tenen oberta amb el departament. Per tant, em sembla que cal contextualitzar bé la situació que vostès avui ens han plantejat; que no els ho nego, que no els nego que pugui ser en algun punt, en algun punt concret, tal com vostès plantegen.

Però, en tot cas, sí que, home, hi ha hagut una intervenció del Grup d'Iniciativa –Esquerra Unida que ens ha suggerit algun comentari. Perquè jo, quan ha dit que més que coordinació hi havia caos per la quantitat de gent que hi intervenia, no sé si es referia a l'actual situació operativa dels bombers o definia amb precisió suïssa el tripartit. Però, en tot cas, crec que val la pena dir que, home, aquí s'hereta una situació que, en tot cas..., per part d'un grup parlamentari que, per cert, havia dit que cediria el temps i no l'ha cedit, eh?, i que crec que ha parlat molt i bàsicament va fer poc. Perquè si tot això tan catastròfic que se'ns explica fos veritat, em pregunto per què l'any 2008, que es preveia que el 2014 hi hauria una situació de recursos humans complexa, aquell Govern i aquell departament no van fer res, o què van fer, en tot cas, per preveure-ho.

M'ho pregunto, perquè si hem vist una fotografia d'una Wolkswagen de l'any de la quica, que ja era de l'any de la quica l'any 2009 i l'any 2010, em pregunto com és que el senyor Saura es va gastar 42,8 milions reformant el Departament d'Interior i fent-se un despatx orientat en el fengshui. I em pregunto, si tot això és veritat i la situació als parcs és aquesta, que sembla que no pugui ser de cap manera que s'hagi degradat d'aquesta manera en els darrers dos anys –sembla–,

com és que en lloc d'invertir en aquells parcs es va fer un edifici com el 112, gastant-s'hi 22 milions d'euros. M'ho pregunto, perquè no es pot venir aquí a posar sabó i prou.

I nosaltres reconeixem que en aquest debat i en aquesta intervenció estem en inferioritat de condicions, primer perquè vostès en saben més que nosaltres –vostès en saben més que nosaltres– i, segon, perquè nosaltres reconeixem i estimem la feina que fan els Bombers de Catalunya, que creiem que són..., o que tenim, vaja, un sistema de bombers dels millors d'Europa. El que lamentem és..., o el que és difícil, en tot cas, és dir-los que vostès tenen unes condicions laborals de l'any 2006, que és veritat, però també demanar-los que no ens neguin que des de l'any 2006 fins avui el món ha canviat una mica, i que el món ha canviat a pitjor –i això ho comparteixo amb el diputat de la CUP i amb les expressions, algunes de les expressions que hagi pogut fer–; i que ha canviat a pitjor per a tots nosaltres, i especialment per a alguns pitjor. Però és evident que també ha canviat a pitjor per al Govern de la Generalitat, que no està en la situació que..., vaja, que no està en una bona situació econòmica. I això a mi m'agradaria que els que vénen aquí amb solucions i a posar sabó es posessin a la pell dels qui avui han de gestionar, doncs, la situació financera, política, que té el Govern en aquest moment.

En tot cas, aquest projecte Eòlia del qual s'ha parlat és un projecte que –ja ho ha dit la diputada d'Esquerra Republicana– ve, en tot cas, del tripartit. Però hi han algunes coses de les que vostès han dit que els volem contestar.

Primera. Això de Girona, que s'ha dit en la intervenció del senyor Marquès, ho mirarem. Ho mirarem perquè entenem els arguments que vostè avui ens exposa.

Respecte a alguna de les coses que ha dit el senyor Del Río, que per mi ha fet la intervenció més política de totes, no? No és cert que no hi hagi un contracte de manteniment dels EPI, i vostè avui aquí ho ha afirmat. Tampoc és cert..., o no entenem nosaltres quin és el concepte de privatització d'Alguaire. Em sembla que el que hem fet ha estat reclamar tretze bombers d'AENA per incorporar-los al Cos de Bombers de la Generalitat. Això és el que a nosaltres ens consta o a nosaltres se'ns ha explicat. Per tant, no crec que hi hagi cap dubte sobre el fet que la voluntat del Govern de la Generalitat no és pas privatitzar res. I, en tot cas, en aquest cas d'Alguaire realment el que s'ha fet ha estat demanar el traspàs d'aquests tretze bombers al Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya.

Quant a les víctimes, vostè també ha dit que n'hi havia més, però les dades el desmenteixen i diuen que n'hi han menys. I, en tot cas, després d'un discurs polític, ha entrat en el tema que ha estat laboral. I jo no li discuteixo que vostè al principi de la seva intervenció digués que no volia parlar de temes laborals, però el temps que ha usat per parlar-ne el desmenteix d'una manera rotunda. Però, en tot cas, valorarem, contrastarem les dades que ens aporta. I reiterem, per a vostè i per a tots els representants dels sindicats que avui han usat la paraula, el nostre respecte i evidentment a

tot el cos l'estimació per la feina que fan i la valoració de la seva professionalitat.

La representació de Comissions Obreres, des del meu punt de vista humil, crec que ha fet la intervenció més honesta, en el sentit que ens ha parlat de qüestions que voldríem contrastar, no? En tot cas, aquesta ràtio de l'1 per mil a nosaltres ens agradaria saber si és que existeix en algun document, en alguna norma. Potser sí. Però en tot cas aquesta ràtio d'1 per mil potser es dona en algun país en què, d'altra banda, es treballen més hores que en aquest.

Reclama vostè un debat serè i nosaltres hi estem absolutament d'acord, perquè és molt difícil mantenir un debat serè en les condicions actuals, no?, perquè un debat serè reclama no pintar un panorama devastador i d'autèntica catàstrofe, perquè no creiem nosaltres que sigui aquest. I, en tot cas, a nosaltres el que ens agradaria en aquest debat serè i en aquesta recerca d'un pacte polític que donés perspectiva a un projecte i a un model de bombers per al país a quinze anys vista..., creiem que aquí sí que hi ha d'haver també la intervenció del Govern, dels grups parlamentaris, en això que vostè reclama i que nosaltres hi estem d'acord, que és un debat serè.

En tot cas, hi ha una discrepància en les dades. Vostès diuen que falten quatre-cents bombers, el Govern diu que en falten cinquanta-tres, depèn de si hi sumes o no hi sumes la gent que fan segona activitat. Nosaltres no sabem quina és la xifra bona. En tot cas, sí que sabem que hi ha una negociació oberta, que hi ha unes reunions convocades que no s'han pogut celebrar; aquesta, una que hi havia fa un parell de dies, perquè vostès volien preparar la seva compareixença avui al Parlament. Nosaltres els hem de demanar que seguin a negociar, que parlin, que hi ha voluntat del Govern d'arribar a acords, que hi ha una oferta fins i tot del Govern que ens consta que vostès l'han de tenir.

Que la qüestió de treballar de setanta a setanta-set dies és una qüestió que el Govern els demana en aquest moment precis d'impossibilitat. Perquè no és sadisme del Govern, el fet de no plantejar oposicions; és la llei que no ho permet. No és una qüestió que siguem uns sàdics i no vulguem incorporar més gent a la funció pública i especialment als Bombers, que el mateix director ha dit que anem curts. No és una qüestió de sadisme, és una qüestió d'intentar suplir algunes de les mancances que vostès ens plantegen; evidentment, pagant aquestes hores. I, en tot cas, per posar comparacions: Holanda, 1.996 hores; Alemanya, 2.300; Itàlia, 1.730. Nosaltres plantegem, el Govern ha plantejat, en tot cas, 126 hores més i passar de 1.688 a 1.714. Si no és cert és que vivim en dos mons diferents o que nosaltres no tenim una informació correcta. Per això serà bo que vingui aquí el director i també ens expliqui com està, diguem-ne, tota aquesta qüestió. I els repetixo que..., partint de la base que sense diàleg és molt difícil arribar a acords. En tot cas, si la ràtio aquella d'1 per mil fos així, també ho és que en d'altres països es treballen més hores, no?

Fets positius que no s'han comentat o que per nosaltres són positius. Des del desembre vostès són –el ser-

vei és— un servei essencial. Això vol dir que pot cobrir les vacants si hi ha pressupost, però en tot cas que el pressupost destinat al capítol I no es perd. Hi ha un diàleg i hi ha una oferta sobre la taula. Hi ha una porta oberta per fer interins. No entenem per què hi poden haver metges interins, mestres interins i no hi pot haver, pactat amb els bombers i amb els sindicats de bombers, un procés de selecció d'uns bombers que puguin fer, de moment, un interinatge. No entenem per què. En tot cas, sabem que hi ha un inici d'un expedient de compra de 8 milions d'euros d'equips EPI, de 4.400 equips. Dir-los que caducar no és el mateix que acabar un renting, que és el període d'amortització d'un bé. Dir-los que tenim informació sobre aquesta jaqueta forestal, que es tindrà a final de l'any 2014. Dir-los que el Servei Català de Trànsit té prevista la compra d'equips d'excavació.

I, en tot cas, ara podríem afegir algunes preguntes al que vostès han comentat, no?, però, en tot cas, a partir de la base que les circumstàncies generals macroeconòmiques i financeres d'avui no són les del 2009. I sobre segona activitat, vostès n'han parlat; a mi m'ha sobtat, però en tot cas el que a nosaltres ens diuen és que, efectivament, no són operatius però retributivament continuen tenint les mateixes retribucions que la categoria que tenien i que no és cert que es cobri menys del que es cobrava. Que també es té reconeguda per part de l'INSS la prestació de la invalidesa; per tant, a final de mes els bombers de segona activitat que estan en aquesta situació cobren el salari corresponent a la seva categoria, igual que un bomber, i, a més, una prestació reconeguda, que normalment pot arribar a ser del 50 per cent del salari. En tot cas, saber si això és cert o no. I també saber si hi ha una oferta sobre la taula —que a nosaltres ens consta que sí— que té un volum econòmic —que a nosaltres ens consta que sí—, que incorpora certes millores, i si hi ha la possibilitat d'arribar o no a un acord, que, en tot cas, nosaltres el desitgem, el perseguirem.

I reitero al final de tot: una intervenció que ha intentat ser constructiva, positiva, contextualitzada i que, en tot cas —repeteix el que he dit al principi—, nosaltres valorem i apreciem molt el Cos de Bombers que aquest país té.

Gràcies.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Ara passaríem..., és el torn, però exclusivament per respondre aquelles preguntes concretes que s'han produït i no reobrim, si us plau, debat, atès que la Mesa ha estat més que comprensiva i flexible en les seves intervencions, perquè entenia que vostès tenien una feina preparada i lògicament havien de disposar del temps necessari per poder-la exposar. Però ara sí que els demanaria simplement que responguin a aquelles preguntes concretes que s'han formulat.

En primer lloc, si vol fer ús de la paraula, el senyor Del Río tindria la paraula.

Antonio del Río González

Bé, gràcies. A veure, em serà impossible, senyor Calbó, respondre tot el que... El model de futur. Nosaltres sí que aportem documentacions a les comissions d'Interior, en comptes de com vam veure a l'última comissió per part del departament. I pot consultar-ho; tenim catorze punts de model de futur. El que sí que volem aclarir és que el model de futur va entorn no de problemes d'ordre econòmic, la majoria, sinó de problemes d'ordre polític —per això aquest discurs ha sigut més aviat polític— i sobretot de manca de gestió més que de manca d'inversió, tot i entenant la situació econòmica que estem vivint.

Voldria aclarir —no per treure'm responsabilitat ni mèrit, sinó per compartir aquesta responsabilitat i aquest mèrit— que el discurs que hem fet avui aquí no han sigut quatre ponències individuals de quatre sindicats per la seva banda, sinó que ha sigut un discurs únic, eh?, repartit d'aquesta manera. A mi m'ha tocat ballar amb la més lletja, senyor Falcó; és veritat que la meua intervenció era més política i transversal que les dels meus companys. Però, bé, no em treguin mèrits perquè a la intervenció dels nostres companys jo també he intervingut.

Senyora Calvet, a veure, és veritat que hi ha hagut diàleg, és veritat que nosaltres ens hem reunit amb el seu grup. Agraïm aquest canvi d'actitud. La culpa que ara tinguem aquí vint mil respostes o mil preguntes sense la capacitat de donar respostes per temps és perquè no hem pogut venir de forma esglaonada a les altres compareixences quan vostès van negar la nostra presència. Recordo la de l'Empordà, 2012; Vilopriu, 2013, i aquesta, que agraïm aquest canvi de tarannà. Jo entenc que vostè, que no va tenir responsabilitat a l'anterior tripartit, ara parli, renegui del tripartit i dels que eren oposició abans, que ara són govern, però la realitat és la que hi ha. Senyor Falcó, nosaltres vam criticar la gestió del tripartit de la mateixa manera que estem criticant la gestió d'aquest nou tripartit.

Dit això, voldria aclarir el tema d'Eòlia i Abertis. Se'ns ha oblidat posar els *links* de tota l'hemeroteca que parla d'aquestes corrupteles del passat, de la compra d'Europraxis per Indra, etcètera. A veure, siguem seriosos. Eòlia va ser un projecte del tripartit al final de la seva legislatura, és veritat, però al senyor Puig quan va agafar el Departament d'Interior, a recomanació dels tècnics, que li van demanar prioritització de recursos, li van recomanar que pagués la penalització perquè no hi havia executat ni un cèntim d'aquell projecte; li ho van demanar i ell va prioritzar aquella inversió. Per tant, la responsabilitat és compartida.

I, home, el tema d'Abertis —ho tinc aquí, al DOGC; és del 9 de maig de l'estiu passat— també és un concurs via secreta, pel procediment aquest sense publicitat, etcètera: 132 milions. Volem recordar que Eòlia, que va costar 1 milió i escaig a Barcelona, a l'Ajuntament de Madrid li'n va costar 10, i el senyor Gallardón quan va entrar ho va denunciar perquè no va revertir en cap millora operativa. Nosaltres ens trobem amb la mateixa situació.

Senyor Falcó, confon aspectes laborals amb aspectes professionals. Ho torno a dir, no hem demanat aspectes laborals, sinó aspectes professionals. La meua intervenció ha sigut entorn d'aspectes professionals, i els aspectes tècnics els hem deixat als nostres companys.

A veure, falta d'inversió generalitzada. És veritat –és veritat. Però, ho torno a dir, el 80 per cent de les nostres queixes tenen a veure amb una negligència i amb una incapacitat a l'hora de la gestió.

Dades de personal. Senyor Falcó, no hem volgut aportar cap dada que no sigui oficial. El document número 1 del dossier dels sindicats –no d'UGT, dels sindicats de bombers– aporta un document de la Direcció General d'Emergències, en el qual parla de dos-cents efectius menys per a aquest any. No volem entrar en discussions, solament volem que el senyor conseller i la seva direcció general es posin d'acord a veure qui menteix o qui està manipulant aquestes dades.

Bé, senyor Calbó, dit això, el convido que puguem treballar dins de la comissió per poder-li explicar quin és el nostre model de futur, etcètera.

La campanya d'estiu. Solament m'agradaria dir que el model de foc forestal ha de canviar de manera que el foc deixi de ser un negoci perquè la prevenció sigui allà on hagin d'anar destinades la majoria i el gruix de les inversions.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Té la paraula, per respondre a les preguntes que hagin quedat sense respondre, el senyor Jaume Martí.

Jaume Martí i Carbó

Sí, en aquest cas, si de cas contestarà el meu company unes preguntes i després ja intervindrà jo directament.

(El president dona la paraula a Jaume Navarro Mena.)

Jaume Navarro Mena

A veure, jo contestaré a les preguntes que ha fet el senyor diputat, senyor Pedret, el qual es basava en el fet que el Govern ha fet l'aposta de... Quin Govern? Aquest? Ens ha fet una aposta sobre els mitjans aeris. I també ens preguntava..., crec que és el tema de si estem ben dimensionats de mitjans terrestres. Miri, davant de l'orografia que tenim a Catalunya, el que ens trobem és que potenciar tant –quasi 30 milions d'euros– els mitjans aeris, amb un cost molt més ínfim el tema de recursos humans, ens podem trobar que en la situació d'un foc real, com vàrem parlar sobre els focs de Girona i altres, que els mitjans aeris no siguin operatius; que al foc d'Horta, per exemple, en ple dia, no siguin operatius. Per què? Pels vents, per l'orografia, per la situació, per l'avançada del foc. No obviem el fet que puguin ajudar –evidentment ajuden–, però siguem realistes: els bombers treballen nit i dia, els bombers són els que rematen el foc i els bombers són els que necessiten suport, no el fet d'«agosarar» amb massa mitjans aeris quan realment nosaltres estem en preca-

ri, perquè això..., el que dèiem abans, hi ha accidents i errors greus, els quals després queden en l'oblit de tots vostès, potser, però no de nosaltres. El risc és evident.

Aleshores, crec que el model que..., com parlàvem, s'ha de fer primer un model consensuat amb nosaltres, que som els que realment sabem les mancances necessàries operatives, i no es fa. No vam trobar adient el fet de dir: «En moments que són difícils fem una gran aposta per mitjans aeris en detriment del que serien els recursos humans i materials», que, com ja ha presentat el meu company, són bastant..., bé, no cal ni expressar-me amb més rotunditat; les imatges parlen per si mateixes. Crec que..., com dèiem abans, reitero que el model hauria de ser un model consensuat i no es fa, simplement per això.

Després, el tema de quants mínims som o no som en els parcs, com deia el meu company, és evident que estem treballant amb dades que són de l'Administració i podem treballar amb dades pròpiament de nosaltres. Quan es parla de 2.500 bombers, nosaltres, en les nostres línies internes, hem tastat una cosa molt concreta. El personal operatiu que realment està vint-i-quatre hores treballant als parcs, que és el que possiblement ens entra més directament a la part operativa, són 1.970 –operatius de vint-i-quatre hores, excloent GRAF, GRAE, sergents i caps de parc. O sigui, de tota aquesta funcionalitat de molt de personal hauríem de basar-nos en el fet que són aquestos els que realment estan allí.

Després, el fet de si augmentem o no augmentem les hores en si. Què ens trobem? Ja hem parlat de la diferència. Com deia abans –ho ha comentat un senyor diputat–, segurament nosaltres en sabem, de foc. Sí que és cert que l'augment d'hores de jornada a final d'any, si les volem comparar, les podem comparar, però aquesta no és la diferència. La diferència és: quins són los mínims de personal que podem tenir al primer moment d'actuació, que és el més important i el que ens pot garantir la seguretat a nosaltres, no les hores finals anuals. Perquè, com deia abans en el meu discurs, no podem agafar i xuclar-nos una ampolla d'aire, com diem, deshidratar-nos, tornar a sortir, agafar una altra ampolla i tornar a entrar. Està en joc la nostra vida. Això no es basa en aquest tema.

Amb això crec que..., no sé si m'he deixat alguna pregunta. Sobre el que vostè em comentava, sí que li puc dir, per exemple, que estem un 37 per cent per sota del que serien els caporals que necessita el Cos de Bombers. Hi hauria moltes dades, però crec que és un tema que, com comentava abans, el podríem fer molt més eficientment en comissió, específicament amb tots vostès, i no esgotar un temps que potser..., amb totes les preguntes que hi ha, caldria respondre-les totes.

Gràcies.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Senyor Martí, vol respondre a alguna pregunta?

Jaume Martí i Carbó

Sí, intentarem respondre preguntes, una miqueta ràpid. I hem fet, una miqueta..., les hem agafat, perquè molts grups heu fet preguntes similars, no?

El tema escola de bombers. Bé, una escola de bombers no és un edifici amb una aula i ja està, i allà anem tots, perquè això..., podríem fer servir qualsevol escola, institut, i ja estaria. Nosaltres necessitem una escola de bombers on hi hagin aquestes coses que diem: camps de pràctiques..., on hi hagi les eines, on hi hagi tot això. Si voleu, un dia podeu anar a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, en el qual estem a dintre, i compareu –només una comparació– l'espai dedicat a seguretat policial i l'espai dedicat a les emergències. Un cop feu aquesta comparació, veniu i ens ho expliqueu vosaltres directament. Ja ho notareu, per què ens queixem que no tenim escola i no tenim camps de pràctiques i els hem d'anar a llogar a particulars –un altre negoci, eh? Vull dir, aquelles coses que... La gestió, en aquest cas la de les emergències –de l'escola també–, doncs, és una gestió d'aquelles que queda una miqueta... I tots, eh?, aquí hi han passat tots els Governos. I tothom –tothom– ha anat per allà mateix, eh? La gestió ha sigut nefasta. Portem trenta anys de gestió nefasta. I ens trobem on ens trobem. Ja em pot dir qui vulgui que és mentida, eh? Però, bé... Per tant, l'escola és qüestió d'anar-la a mirar.

I després el que dèiem, professionals per donar formació en tenim, i de molt bons. Ho dic amb un exemple: som els número u en excarceració en els concursos que es fan mundials; és personal de la Generalitat, bombers de la Generalitat. Són molt bons. Però aquest personal quan arriba a l'escola per donar classes no té ni el material per donar-les ni les eines. I aquí ens trobem que, clar, per molt bons que siguin, si no hi han eines no es pot donar formació, eh? Si no tenim camions no podem ensenyar a la gent com van les bombes dels camions ni com funcionen els camions. Si no tenim eines d'excarceració no podem ensenyar com van. Si no tenim guants, doncs, no podem dir a la gent que agafi una eina perquè es farà mal. Si no tenim equips d'intervenció, doncs, ens passa el mateix. I així amb tot.

Després, també s'ha parlat del tema de les fusions de direccions generals. És que, clar, un país de 7 milions i mig d'habitants que és Catalunya, necessitem cinc direccions generals –cinc; i de tant en tant en ve alguna altra, eh?, ja ho hem dit, que era l'UME– per gestionar l'emergència a Catalunya? Els Estats Units què necessitarien? Allò seria ja l'hecatombe. Cinc direccions generals per gestionar l'emergència a Catalunya, un país de 7 milions d'habitants. Bé, doncs, no vull veure què en el nostre entorn hauria de passar, eh? –no ho vull veure.

Els bombers d'Alguaire, per favor –per favor. Per primera vegada la casa –Bombers i Generalitat– va fer un pas que creiem importantíssim per a aquestes coses que estem dient que són prioritats i d'un estat, que és posar els bombers de la Generalitat en un aeroport, cosa que no havíem aconseguit mai. Com que l'aeroport era nostre ho vam poder aconseguir. Pensàvem –i ho vam valorar molt positivament– que aquest era

el primer pas per començar a entrar dins d'estructures d'estat que són els aeroports de Catalunya. No, no... Vam fer l'esforç de preparar el personal, vam fer l'esforç de comprar el material, vam fer l'esforç d'adequar les instal·lacions, i un cop hem tingut tot això, ara, per tretze bombers –per tretze bombers, el sou de tretze bombers– hem de passar aquest aeroport a mans de no sabem qui. Perquè això que diu que han dit a tretze bombers d'AENA que els agafarem nosaltres, a nosaltres això no ens ho han dit mai. A nosaltres ens han dit: «Us traslladarem de l'aeroport d'Alguaire. Aquests tretze bombers aniran a donar servei a Lleida, perquè, clar, és que estem tan...» El director diu que no, que no estem sota mínims. Doncs, ja, tretze bombers i ens ha salvat el món, segons ell. Per tant, per favor, no ens confonguem, eh?, no ens confonguem amb el tema d'Alguaire.

Algú ha parlat d'algun augment de partides en el tema Airbox. Airbox és una empresa privada, deixem-ho córrer. Nosaltres, la intenció..., i la casa ja ho feia temps enrere, eh?, doncs, amb gent que no estava a primera línia de foc, feia servir aquest personal i muntava uns compressors per omplir les ampolles que fem servir d'aire. Bé, doncs, això en un moment que el país era molt ric, teníem molts diners i no venia d'aquí, vam decidir externalitzar-ho, perquè les casetes havien quedat antigues, perquè els compressors no donaven prou potència. I vam dir: «Bé, doncs, fem casetes noves, comprem compressors nous...», que era molt, molt barat. Vam decidir externalitzar-ho. I ara estem intentant altre cop recuperar-ho, una cosa que havíem perdut, però encara tenim una quantitat molt gran d'ampolles d'aire que ens les ha d'omplir Airbox. A pagar, eh? A un preu que no vulguem saber-ho. No ho podem fer... (*Veus de fons.*) A catorze euros per ampolla. Això és..., bé, són aquelles coses que ningú entén. Quan omplir-les en algunes regions que ho fan, a nosaltres ens costa gratis. És aire, eh? –és aire. Vull dir, per tant... Això són les partides que pugen, les que donem a exterior, perquè ens omplin unes ampolles d'aire perquè nosaltres no podem fer-ho perquè no som capaços de posar unes casetes i uns compressors als parcs de bombers o a les regions d'emergències.

Vejam, després, has parlat també del tema de prevenció amb la diversitat territorial que tenim. Ja hi som. Tornem-hi, eh? Resulta..., tema de prevenció en focs forestals, un departament: Agricultura; tema d'extinció en focs forestals, un altre departament: Interior. Ja està. Qui fa la gestió? Algú preguntava: «Bé, com teniu la campanya forestal?» Doncs, no ho sé. No ho sabem, perquè els bombers no fem la prevenció en el món forestal, la fa un altre departament, amb els seu personal. Que es reuneixen amb els departaments? Segurament –segurament. O no. O es reuneixen a l'estiu, cada dia, ja per decidir quin mapa de temps hi ha i quin...? Segurament. Però, clar, departaments diferents, personal diferent, un fa prevenció, l'altre no se'n preocupa... Nosaltres som els que portem els camions pels camins...

El president

Senyor Martí, hauria d'anar acabant, eh?

Jaume Martí i Carbó

Sí, però és que hi havia moltes preguntes, perdoni.

El president

Ja, ja, però el temps també corre...

Jaume Martí i Carbó

Bé, intentarem fer-ho un altre dia amb més calma, si voleu. Ja us hi hem emplaçat i vosaltres també; per tant, penso que valdrà la pena.

El tema del bomber per mil habitants. Home, escolti, això és la ràtio d'Europa. Em dirà: «Oh, com ho teniu això?» Doncs, bé, escolti, és buscar el país i dividir la gent que es dedica a les emergències. Ja està. Que em dirà: «Oh, però, clar, així a la Generalitat sou molt pocs.» No, no, a la Generalitat en aquest moment som bombers professionals i bombers voluntaris, i a més a més tenim Bombers de Barcelona i, a més, tenim bombers d'aeroport. I, per tant, nosaltres pensem que tot això ha de ser un únic cos de bombers, eh? I, per tant, ampliant tot aquest únic cos de bombers podríem arribar a xifres de nivell europeu per donar la seguretat.

El tema de parcs, de sortides, tres i quatre, escolti, això..., parlem dels anys vuitanta –dels anys vuitanta–, quan érem els que érem perquè veníem de diputació. Encara la Generalitat no havia fet ni una convocatòria. Però és que ens hem quedat així. Aquell temps vam agafar el personal que érem, els parcs que teníem i vam decidir dividir el personal pels parcs. Es parla de 2.500 bombers professionals. Sí senyor, sí, dividits en quatre torns, en cent cinquanta parcs. Clar, una empresa, quan de 2.500 li falten deu persones, clar, no es nota. Però, clar, és que cada dia nosaltres som 350 persones de servei a Catalunya, en cent cinquanta parcs o cent setanta parcs..., ai, perdoneu, setanta parcs de bombers, sí –perdoneu. És que els cent cinquanta eren tots junts, eh? Setanta parcs repartits a tot Catalunya. Comenceu a comptar quants som per parc. Tres-cents cinquanta diaris, eh?, com a molt. Clar, això és la seguretat que té Catalunya. Clar, quan ens diuen: «Oh, és que si falten cinquanta-tres bombers.» Cinquanta-tres bombers? Per favor.

Després, el tema recurrent sempre de la casa: «És que treballau setanta dies/any.» No, perdoni, només que miri el dia, el dia té vint-i-quatre hores, comencem a les set del matí d'un dia i acabem a les set del matí d'un altre, 144 d'entrada. Això de «treballau...», eh? De dies, 144, i jornades, com qualsevol altre o més –segurament més.

I, bé, ja una miqueta, si algú té alguna cosa que no li he contestat, perdoneu però és que hi havien tantes preguntes... Ho podem tractar tranquil·lament en altres comissions i en altres moments, però és que entre la premsa i les possibilitats de poder contestar...

Ens preguntava, una miqueta, les necessitats. Escolteu, us ho hem dit, no podem anar amb equips que no tallen, no podem anar amb tan poc personal.

I el tema interins, també –perdoneu, eh?, però és que són temes d'aquells que s'han preguntat avui i han de quedar clars. Un interí costa el mateix –el mateix– que un senyor professional. La formació ha de ser la mateixa, el temps perquè aquest senyor sigui professional ha de ser el mateix. I què ens passa? Que a aquest senyor avui el fem interí i d'aquí a un any i mig li haurem de fer una altra prova, haurem de fer una altra promoció perquè pugui ser professional, perquè no podem agafar un interí i passar-lo a professional, no? Aquí les coses són com són. Per tant, haurem de fer una altra oposició, esperar dos anys més perquè aquest senyor pugui entrar, amb els problemes inherents que ens han portat els interins a la casa; a tots, eh? –a tots.

Un altre tema important i acabo.

El president

Sí, si us plau, acabi perquè ja porta deu minuts, eh?

Jaume Martí i Carbó

No poden, per llei, ser agents de l'autoritat; els bombers sí. Els interins no poden ser agents de l'autoritat; els bombers ho som. I, per tant, com ho fem amb aquesta gent que no és agent de l'autoritat, quan tinguem un servei, amb la precarietat que tenim de parcs, amb la precarietat que tenim de personal, que sortiran sols, sense un professional que se'n pugui fer càrrec? Com ho farem? Com ho estem fent ara amb els bombers que estan a nivell D i estan fent tasques de nivell C, sense ser habilitats perquè la casa no ho ha volgut, perquè portem uns quants anys així? Aquesta és la qüestió.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Finalment, senyor Marquès, li demanaria precisió, concisió, síntesi i rapidesa.

Jordi Marquès Perarnau

Bé, jo no m'allargaré en absolut. Senzillament, doncs, crec que tot funciona en aquell entorn d'aquell model de cos de bombers que necessitem, que en el fons tots plegats estem fent aquest incís. També hi ha una part de model polític i de gestió de l'Administració pública. S'ha titllat i s'ha buscat en el passat, però és que ara, actualment, en converses amb un subdirector general, ens passa que les obres que està executant GISA ens costen el doble dels pressupostos que trobem individualment. I ja us dic que intentarem, doncs, buscar un model de cos de bombers, un model de pacte i de consens. De models n'existeixen molts, però és per això que necessitem la complicitat i el suport parlamentari per buscar, valorar, estudiar i conèixer molts models. I no es tracta de trobar-ne un, perquè el que tenim ja és un model, sinó d'intentar trobar el millor, el que s'ajusti millor a les necessitats de Catalunya com a país.

Bé, em podria allargar molt, però veig que no hi ha possibilitats. Les convocatòries de personal i la racionalització en aquest increment horari serien una opció

necessària i viable perquè tots plegats comencéssim a caminar per establir aquestes bases.

Jo ja no m'allargo més perquè crec que totes les aportacions i preguntes que s'han fet a nivell molt tècnic, a nivell de xarxa Rescat, això s'hauria de contestar i contrastar molt bé tècnicament per valorar realment les necessitats que caldria per acabar de disposar de cobertura, per donar complementarietat en cas d'emergència en un punt concret del territori.

I només us faig una petició a totes les diputades i diputats, que aquesta proposta d'intentar dissenyar entre tots, entenc, un model de cos de bombers no quedi aquí, com segur que ha passat alguna altra vegada, tot i la bona predisposició, doncs, que han mostrat totes les forces parlamentàries.

Jo, res més, acabo.

El president

Molt bé, moltes gràcies al senyor Del Río, al senyor Martí, al senyor Navarro i al senyor Marquès per les seves compareixences i també per les seves exposicions. I com vostès mateixos han dit i els portaveus dels grups parlamentaris també s'hi han ofert, que qualsevol qüestió..., doncs, ja tindran les reunions que calguin per precisar, per concretar, per ampliar o per fer-los arribar qualsevol documentació que considerin que pot ser del seu interès.

El problema de les compareixences és que, lògicament, han d'estar reglades, i a l'estar reglats, per molta flexibilitat i molta comprensió que tingui el president,

sempre, quan hi ha quatre o cinc, en aquest cas, associacions que compareixen, doncs, el *tempus* sempre és curt. En qualsevol cas, moltíssimes gràcies per les seves compareixences i les seves explicacions.

S'aixeca la sessió... (*Pere Calbó i Roca demana per parlar.*) Senyor Calbó...

Pere Calbó i Roca

Una qüestió d'ordre, molt ràpid. En el document...

El president

És una qüestió d'ordre, eh?

Pere Calbó i Roca

Ho dic perquè n'ha fet la referència. No em vull fer pesat, però el document que ens ha passat, les fotocòpies..., el document 1 s'ha fotocopiat malament i, per tant, demanaríem a la Mesa que ens pogués...

El president

Bé, doncs, si és per qüestió de la comissió es farà bé, i si hi ha alguna qüestió que està malament ja la corregirem. Gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i catorze minuts.